

ส่วนที่ 1

การประกอบธุรกิจ

ส่วนที่ 1

การประกอบธุรกิจ

1.0 นโยบายและภาพรวมการประกอบธุรกิจ

ความเป็นมา

บริษัท ไทยรีประกันชีวิต จำกัด (มหาชน) (“บริษัท”) ได้จัดตั้งขึ้นในปี 2543 โดยรับโอนธุรกิจการรับประกันภัยต่อทางด้านประกันชีวิตทั้งทรัพย์สินและหนี้สินที่เกี่ยวข้องกันทั้งหมด ที่แต่เดิมดำเนินกิจการโดย บริษัท ไทยรับประกันภัยต่อ จำกัด (มหาชน) (“THRE”) เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกันชีวิตและพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 ที่กำหนดให้ต้องมีการแยกการประกอบธุรกิจประกันชีวิตและธุรกิจประกันวินาศภัยออกจากกัน หลังจากนั้นธุรกิจมีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง จนต่อมาในวันที่ 9 ตุลาคม 2556 บริษัทได้จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยบริษัท ไทยรับประกันภัยต่อ จำกัด (มหาชน) ได้นำหุ้นสามัญบางส่วนเสนอขายกับนักลงทุนทั่วไป เพื่อสร้างความมั่นคงในการขยายธุรกิจในอนาคต นับเป็นก้าวสำคัญอีกก้าวหนึ่งของการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

1.1 วิสัยทัศน์และเป้าหมายในการดำเนินธุรกิจ

1.1.1 วิสัยทัศน์

เราพร้อมเป็นคำตอบของธุรกิจประกันชีวิตในอาเซียน

1.1.2 พันธกิจ

- ลูกค้า - เป็นพันธมิตรทางธุรกิจที่ลูกค้าไว้วางใจ
- ผู้ถือหุ้น - สร้างความแข็งแกร่งทางธุรกิจเพื่อคงไว้ซึ่งผลตอบแทนทางธุรกิจที่เหมาะสมให้กับผู้ถือหุ้น
- พนักงาน - เรามุ่งมั่นเพื่อความสำเร็จของพนักงานมืออาชีพ

1.1.3 เป้าหมายการดำเนินธุรกิจ

บริษัทมีเป้าหมายที่จะเป็นมากกว่าผู้ให้บริการรับประกันภัยต่อแบบดั้งเดิมเพียงอย่างเดียว จึงได้มุ่งที่จะพัฒนาองค์กร ให้สามารถให้บริการลูกค้าบริษัทประกันชีวิตได้ครบวงจร โดยการเข้าร่วมพัฒนาธุรกิจ วางแผนการตลาด พัฒนาผลิตภัณฑ์และกำหนดแนวทางการพิจารณารับประกันและพิจารณาสินไหมทดแทน พร้อมให้บริการรับประกันชีวิตต่อ

ในปีที่ผ่านมา สำหรับแผนงานด้านการรับประกันภัยต่อ บริษัทวางแผนในการขยายธุรกิจและพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อตอบสนองตลาดผู้สูงอายุ การนำนวัตกรรมใหม่ๆ มาใช้ในการทำการตลาดและการพัฒนาบุคลากร การศึกษาช่องทางการขายใหม่ๆ เพื่อให้เข้าถึงกลุ่มลูกค้าได้มากขึ้น บริษัทดำเนินโครงการต่อเนื่องในการร่วมพัฒนาและนำเสนอผลิตภัณฑ์ผ่านสื่อต่างๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ ออนไลน์ และทำการขายผ่านโทรศัพท์และตัวแทน บริษัทยังคงศึกษาแนวโน้มพฤติกรรมผู้บริโภคและสถานะตลาดอย่างต่อเนื่องเพื่อพัฒนาธุรกิจประเภทนี้ให้ตอบโจทย์ความต้องการที่แท้จริงของผู้บริโภคและสามารถเลือกใช้สื่ออย่างเหมาะสม

บริษัทได้ร่วมพัฒนาผลิตภัณฑ์ด้านประกันภัยอุบัติเหตุและประกันสุขภาพอย่างต่อเนื่อง ได้ดำเนินโครงการร่วมพัฒนาผลิตภัณฑ์ประกันสุขภาพกับบริษัทประกันชีวิตหลายแห่ง กำหนดรูปแบบความคุ้มครองให้เป็นไปตามความต้องการของลูกค้า พิจารณาอัตราเบี้ยประกันภัยและวิธีการพิจารณารับประกันภัย ร่วมบริหารและควบคุมความเสี่ยงกับบริษัทประกันชีวิต ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการตามแผนงานของแต่ละโครงการ

บริษัทยังคงมีเป้าหมายที่จะขยายการให้บริการการรับประกันชีวิตต่อ ให้คำแนะนำผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ และแนวทางการรับประกันเพิ่มเติม สำหรับแบบการประกันชีวิตต่างๆ ที่บริษัทประกันชีวิตสามารถนำเสนอขายผ่านธนาคาร เช่น แบบประกันคุ้มครองสินเชื่อ แบบประกันชีวิตและอุบัติเหตุ แบบประกันสุขภาพ เป็นต้น ซึ่งในปีที่ผ่านมาได้ร่วมขยายธุรกิจในด้านนี้กับบริษัทประกันชีวิตหลายแห่งที่เป็นพันธมิตรทางธุรกิจกับธนาคารชั้นนำในประเทศไทย

สำหรับแผนงานด้านการสนับสนุนการตลาด มุ่งเน้นการเตรียมพร้อมระบบการทำงานเพื่อให้รองรับการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี ดังโครงการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของบริษัท เพื่อสนับสนุนบริการด้านการรับประกันภัยต่อ การให้บริการด้านต่าง ๆ ให้กับลูกค้าบริษัทประกันชีวิต ปรับปรุงระบบการดำเนินงานของบริษัทให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น ระบบงานบัญชีและการเงิน ระบบงานลงทุน

1.2 การเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการที่สำคัญของบริษัท ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา

ธันวาคม 2555	ที่ประชุมวิสามัญผู้ถือหุ้นครั้งที่ 2/2555 เมื่อวันที่ 24 ธันวาคม 2555 มีมติอนุมัติการเปลี่ยนแปลงมูลค่าหุ้นที่ตราไว้โดยลดมูลค่าหุ้นที่ตราไว้จากเดิมหุ้นละ 10 บาท เป็นหุ้นละ 1 บาท และเพิ่มทุนจดทะเบียนอีกจำนวน 100 ล้านบาทเพื่อรองรับการออกและเสนอขายหุ้นต่อประชาชนเป็นครั้งแรก เป็นจำนวน 600 ล้านบาท แบ่งเป็นหุ้นสามัญ 600 ล้านหุ้น มูลค่าที่ตราไว้หุ้นละ 1 บาท โดยมีหุ้นที่ออกและเรียกชำระแล้ว 500 ล้านบาท แบ่งเป็นหุ้นสามัญ 500 ล้านหุ้น มูลค่าที่ตราไว้หุ้นละ 1 บาท
กรกฎาคม 2556	ที่ประชุมวิสามัญผู้ถือหุ้นครั้งที่ 1/2556 เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2556 มีมติอนุมัติการแก้ไขมติเกี่ยวกับการจัดสรรหุ้นสามัญเพิ่มทุนของบริษัท เป็น <ol style="list-style-type: none"> 1) จัดสรรหุ้นสามัญเพิ่มทุนจำนวนไม่เกิน 90,000,000 หุ้น มูลค่าที่ตราไว้หุ้นละ 1 บาท ให้แก่ผู้ถือหุ้นเดิมของบริษัท ตามสัดส่วนการถือหุ้นของผู้ถือหุ้นแต่ละราย (Rights Offering) และ THRE ได้ใช้สิทธิในการซื้อหุ้นเพิ่มทุนดังกล่าวเต็มทั้งจำนวน 2) จัดสรรหุ้นสามัญเพิ่มทุนจำนวนไม่เกิน 10,000,000 หุ้น ให้แก่ประชาชนทั่วไปเป็นครั้งแรก (Initial Public Offering)
สิงหาคม 2556	บริษัท ได้รับอนุญาตให้มีบุคคลซึ่งไม่มีสัญชาติไทย (ตามที่นิยามในพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535 (รวมทั้งที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม)) ถือหุ้นรวมกันได้เกินกว่าร้อยละ 49 ของจำนวนหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงและจำหน่ายได้แล้วทั้งหมดของบริษัท เป็นระยะเวลา 10 ปี เพื่อเตรียมการเข้าเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย บริษัท และ THRE ได้นำหุ้นสามัญของบริษัท จำนวน 295 ล้านหุ้นออกเสนอขายให้แก่บุคคลโดยเฉพาะเจาะจงซึ่งเป็นผู้ถือหุ้นของ THRE ตามสัดส่วนการถือหุ้นที่ผู้ถือหุ้นแต่ละรายถืออยู่และเสนอขายประชาชนทั่วไปเป็นครั้งแรกในราคาหุ้นละ 9.50 บาท โดยหุ้นที่นำออกเสนอขายประกอบด้วยหุ้น 2 ส่วน คือ <ol style="list-style-type: none"> 1) หุ้นสามัญเดิมที่ THRE ถืออยู่ในบริษัท บางส่วนจำนวน 285,000,000 หุ้น ส่งผลให้สัดส่วนการถือหุ้นของ THRE ลดลงจากเดิมร้อยละ 100 เหลือร้อยละ 50.8 2) หุ้นสามัญเพิ่มทุนจำนวน 10,000,000 หุ้น
ตุลาคม 2556	บริษัท เข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และเปิดทำการซื้อขายวันแรก (First Trading Day) ในวันที่ 9 ตุลาคม 2556
สิงหาคม 2557	ที่ประชุมวิสามัญผู้ถือหุ้นครั้งที่ 1/2557 เมื่อวันที่ 4 สิงหาคม 2557 มีมติอนุมัติการแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับของบริษัท ข้อที่ 10 เป็น “ข้อ 10. หุ้นของบริษัทโอนได้โดยไม่มีข้อจำกัด” เพื่อให้สอดคล้องกับหนังสืออนุญาตจากคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย หรือ คปภ. ตามหนังสือเลขที่ 4220/2386 ลงวันที่ 15 สิงหาคม 2556 ให้มีคณต่างตัวถือหุ้นในบริษัท ได้เกินกว่าร้อยละ 49 ของหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงและจำหน่ายได้แล้วทั้งหมดของบริษัท

พฤศจิกายน 2557	THRE ขายหุ้นสามัญของบริษัท ออกไปบางส่วน ส่งผลให้สัดส่วนการถือหุ้นของ THRE ลดลงจากเดิมร้อยละ 50.8 เหลือร้อยละ 41.5
มีนาคม 2558	THRE ลดสัดส่วนการถือหุ้นสามัญของบริษัท จากเดิมร้อยละ 41.5 เหลือร้อยละ 24.3 และความสัมพันธ์ระหว่างบริษัทเปลี่ยนจากบริษัทย่อยเป็นบริษัทร่วม
ตุลาคม 2558	บริษัท ได้รับการประเมินระดับการกำกับดูแลกิจการบริษัทจดทะเบียนไทยประจำปี 2558 ที่จัดทำโดยสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย (IOD) ในระดับ “ดีมาก”
เมษายน 2559	THRE ลดสัดส่วนการถือหุ้นสามัญของบริษัท จากเดิมร้อยละ 24.3 เหลือร้อยละ 17.5 และความสัมพันธ์ระหว่างบริษัทเปลี่ยนจากบริษัทร่วม เป็นการลงทุนในธุรกิจทั่วไป
ตุลาคม 2559	บริษัท ได้รับการประเมินระดับการกำกับดูแลกิจการบริษัทจดทะเบียนไทยประจำปี 2558 ที่จัดทำโดยสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย (IOD) ในระดับ “ดีมาก”

ภาพรวมการประกอบธุรกิจ

บริษัท ประกอบธุรกิจประกันภัยต่อการประกันชีวิตทุกประเภท โดยเบี้ยประกันภัยรับส่วนหนึ่งจะถูกกันไว้เป็นเงินสำรองประกันชีวิต และดำเนินการบริหารเงินสำรองประกันชีวิตส่วนนี้โดยนำไปลงทุนเพื่อสร้างผลตอบแทนให้ครอบคลุมภาระที่จะเกิดขึ้น ดังนั้น นอกจากการประกันชีวิตแล้ว การลงทุนจึงถือเป็นธุรกรรมที่มีความสำคัญมากต่อการดำเนินธุรกิจของบริษัท

บริษัท บริหารเงินลงทุนโดยกระจายการลงทุนในหลักทรัพย์ประเภทต่าง ๆ ทั้งระยะสั้นและระยะยาว ทั้งตราสารหนี้และตราสารทุน ทั้งนี้ การลงทุนของบริษัท มีการปฏิบัติตามข้อกำหนดตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง การลงทุนประกอบธุรกิจอื่นของบริษัทประกันชีวิต

1.3 โครงสร้างการถือหุ้นของกลุ่มบริษัท

บริษัท มีโครงสร้างการถือหุ้นชัดเจน ไม่มีการถือหุ้นแบบไขว้หรือแบบปรางค์ในกลุ่มบริษัท จึงไม่ก่อให้เกิดความขัดแย้งทางผลประโยชน์ (Conflict of Interest) นอกจากนี้ กรณีที่มีรายการระหว่างกัน บริษัท ได้ปฏิบัติตามนโยบายการมีส่วนได้เสียและความขัดแย้งทางผลประโยชน์ และมาตรการหรือขั้นตอนการอนุมัติการทำรายการระหว่างกัน

ปัจจุบันบริษัท มีบริษัทร่วม 1 บริษัท ได้แก่ บริษัท อีเอ็มซีเอส ไทย จำกัด (EMCS) ก่อตั้งขึ้นในปลายปี 2543 ปัจจุบันมีทุนจดทะเบียนและเรียกชำระแล้ว 30 ล้านบาท เพื่อดำเนินธุรกิจให้บริการด้านคอมพิวเตอร์ในการจัดการค่าสินไหมทดแทนและจัดทำสถิติที่เกี่ยวข้อง โดยบริษัท ถือหุ้นร้อยละ 20 ของทุนที่เรียกชำระแล้ว จนถึงปัจจุบัน

ข้อมูลการถือหุ้นโดยบุคคลอื่นของบริษัทร่วม

บริษัท อีเอ็มซีเอส ไทย จำกัด หรือ (“EMCS”) มีผู้ถือหุ้นอื่น นอกเหนือจากบริษัท คือ บริษัท ไทยรับประกันภัยต่อ จำกัด (มหาชน) ถือหุ้นอยู่ร้อยละ 49 บริษัท กรุงเทพประกันภัย จำกัด (มหาชน) ถือหุ้นอยู่ร้อยละ 19.3 และผู้ถือหุ้นอื่นถืออยู่ร้อยละ 11.7 โดยกลุ่มผู้ถือหุ้นอื่นของบริษัทร่วมตามที่ได้กล่าวมานั้น ไม่มีความสัมพันธ์เป็นบุคคลที่เกี่ยวข้องกันกับบริษัท แต่อย่างใด

1.4 ความสัมพันธ์กับกลุ่มธุรกิจของผู้ถือหุ้นใหญ่

บริษัท มีการให้บริการด้านทรัพยากรบุคคลและการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศจาก THRE และการรับบริการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศจากบริษัท ไทยรี เซอร์วิสเชส จำกัด ทั้งนี้ บริษัท มีความจำเป็นต้องมีการสนับสนุนระหว่างกันเพื่อเป็นการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ร่วมกันให้เกิดประสิทธิผลมากที่สุด

2.0 ลักษณะการประกอบธุรกิจ

2.1 ลักษณะผลิตภัณฑ์และการให้บริการ

ธุรกิจหลักของบริษัท คือ ธุรกิจประกันภัยต่อการประกันชีวิตทุกประเภท (“ประกันภัยต่อ”) โดยเบี้ยประกันภัยรับส่วนหนึ่งจะถูกหักไว้เป็นเงินสำรองประกันชีวิต และดำเนินการบริหารเงินสำรองประกันชีวิตส่วนนี้โดยนำไปลงทุนเพื่อสร้างผลตอบแทนให้ครอบคลุมภาระที่จะเกิดขึ้น

ธุรกิจประกันชีวิตในประเทศไทย แบ่งเป็นสองส่วนคือ การประกันชีวิต และการประกันภัยต่อการประกันชีวิต โดยบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทยมีทั้งหมด 22 บริษัท และบริษัทรับประกันภัยต่อการประกันชีวิตมีเพียงบริษัทเดียวคือ บริษัท ไทยรีประกันชีวิต จำกัด (มหาชน)

วัตถุประสงค์ของการทำประกันชีวิตสามารถแบ่งออกได้เป็นสองรูปแบบ คือ

- 1) **ผลประโยชน์ทางด้านความคุ้มครองการเสียชีวิตและเจ็บป่วย** ผู้เอาประกันจะได้รับประโยชน์ทางด้านความคุ้มครองโดยบริษัทประกันชีวิตจะชำระเงินคุ้มครองให้กับผู้รับประโยชน์หากผู้เอาประกันเจ็บป่วย ประสบอุบัติเหตุ หรือเสียชีวิต ซึ่งบริษัทประกันชีวิตไม่สามารถคาดการณ์ค่าสินไหมทดแทนที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้ ตัวอย่างกรมธรรม์อาทิ ประกันชีวิตแบบตลอดชีพ ประกันชีวิตคุ้มครองสินเชื่อ ประกันภัยอุบัติเหตุ แบบประกันสุขภาพ ประกันชีวิตคุ้มครองการเจ็บป่วยจากโรคร้ายแรง เป็นต้น
- 2) **ผลประโยชน์ด้านการออมทรัพย์** ผู้เอาประกันจะได้รับเงินผลประโยชน์ในระหว่างระยะเวลาของสัญญาประกันภัยตามที่กำหนดไว้ล่วงหน้าตั้งแต่เริ่มเอาประกัน แม้ผู้เอาประกันจะไม่ได้เจ็บป่วย ประสบอุบัติเหตุ หรือเสียชีวิตแต่อย่างใด ซึ่งบริษัทประกันชีวิตสามารถวางแผนได้ล่วงหน้าสำหรับเงินผลประโยชน์ที่ต้องจ่ายให้ผู้เอาประกันในอนาคต ตัวอย่างกรมธรรม์อาทิ ประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์ ประกันชีวิตแบบเน้นการลงทุน ประกันชีวิตแบบบำนาญ ประกันชีวิตแบบที่มีการจ่ายเงินคืน/เงินปันผล เป็นต้น ทั้งนี้การทำประกันชีวิตแบบผลประโยชน์ด้านการออมทรัพย์มีสัดส่วนที่มากกว่าการทำประกันชีวิตแบบผลประโยชน์ทางด้านความคุ้มครองการเสียชีวิตและเจ็บป่วย (ที่มา : บริษัท)

ดังนั้นความเสี่ยงของบริษัทประกันชีวิตสามารถแบ่งออกได้สองรูปแบบตามวัตถุประสงค์ของการทำประกันชีวิต คือ การจ่ายความคุ้มครอง สำหรับผลประโยชน์ทางด้านความคุ้มครองการเสียชีวิตและเจ็บป่วย ซึ่งทุนประกันประเภทดังกล่าวมีทุนประกันค่อนข้างสูง และบริษัทประกันชีวิตไม่สามารถคาดการณ์เหตุการณ์ได้ล่วงหน้าซึ่งหมายถึงค่าสินไหมทดแทนที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และการจ่ายความคุ้มครองสำหรับผลประโยชน์ด้านการออมทรัพย์ ซึ่งทุนประกันประเภทดังกล่าวมีทุนประกันค่อนข้างต่ำ บริษัทประกันชีวิตสามารถวางแผนได้ล่วงหน้าสำหรับค่าสินไหมทดแทนที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งบริษัทประกันชีวิตจะบริหารความเสี่ยงภัยโดยจะเอาประกันภัยต่อสำหรับผู้เอาประกันชีวิตในรายที่มีทุนประกันรวมเกินทุนประกันที่บริษัทกำหนด โดยประเมินจากจำนวนทุนประกันชีวิตที่รับความเสี่ยงภัยในการชดเชยค่าสินไหมทดแทนทั้งหมด (Retention) กับเงินกองทุนของบริษัทที่ต้องดำรงไว้ตามกฎหมาย สำหรับความเสี่ยงภัยที่เกินกว่าส่วนที่บริษัทประกันชีวิตรับไว้เอง

นอกจากนี้ยังมีประกาศสำนักงาน คปภ. เรื่องการกำหนดสัดส่วนที่เก็บไว้เองของบริษัทประกันชีวิต (Retention limit) เทียบกับเบี้ยประกันชีวิตโดยตรงของบริษัท ซึ่งมีข้อความโดยสรุปดังนี้

- บริษัทประกันชีวิตที่มีเบี้ยประกันชีวิตโดยตรง น้อยกว่า 1,000 ล้านบาท ต้องมีสัดส่วนทุนประกันชีวิตที่เก็บไว้เองอย่างน้อย 500,000 บาท
- บริษัทประกันชีวิตที่มีเบี้ยประกันชีวิตโดยตรง ตั้งแต่ 1,000 ล้านบาท ต้องมีสัดส่วนทุนประกันชีวิตที่เก็บไว้เองตั้งแต่ 1,000,000 บาท

บริษัทประกันชีวิตจะทำการกระจายความเสี่ยงภัยในการชดเชยค่าสินไหมทดแทนไปยังบริษัทรับประกันภัยต่อ ทั้งนี้ บริษัทประกันชีวิตสามารถทำประกันภัยต่อกับบริษัทรับประกันภัยต่อได้มากกว่าหนึ่งแห่ง และบริษัทรับประกันภัยต่อก็สามารถกระจายความเสี่ยงต่อให้กับบริษัทรับประกันภัยต่ออื่นได้ ขึ้นอยู่กับขนาดของความเสี่ยง (Risk) และความสามารถในการรับความเสี่ยง (Retention Limit) ของบริษัทรับประกันภัยต่อแต่ละแห่ง เนื่องจากการรับประกันชีวิตแบบที่ให้ผลประโยชน์ทางด้านความคุ้มครองการเสียชีวิตและเจ็บป่วย ก่อให้เกิดความเสี่ยงภัยแก่บริษัทประกันชีวิตมากกว่าการ

รับประกันชีวิตแบบที่ให้ผลประโยชน์ด้านการออมทรัพย์ ดังนั้น บริษัทประกันชีวิตจึงมีการทำประกันภัยต่อในส่วนที่ให้ผลประโยชน์ทางด้านความคุ้มครองการเสียชีวิตและเจ็บป่วยมากกว่าผลประโยชน์ด้านการออมทรัพย์

หลักการในการพิจารณาคัดเลือกบริษัทรับประกันภัยต่อของบริษัทประกันชีวิต คือ

- ชื่อเสียง สถานะทางการเงิน อันดับความน่าเชื่อถือใน (Credit Rating) ระดับ A ขึ้นไป
- ข้อได้เปรียบจากเงื่อนไขการรับประกันชีวิตต่อ โดยสามารถตอบสนองความต้องการตามนโยบายของบริษัทประกันชีวิตได้ เช่น การพิจารณารับประกันภัย รูปแบบสัญญาประกันภัยต่อ อัตราเบี้ยประกันภัยต่อ รวมถึงค่าบำเหน็จ (Commission) เป็นต้น
- บัณฑิตบริการต่างๆ ที่สนับสนุนในการดำเนินงาน
- ความพึงพอใจและความสะดวกรวดเร็วที่ได้รับจากการให้บริการ

2.1.1 ประเภทการรับประกันชีวิตที่บริษัท รับประกันภัยต่อจากบริษัทประกันชีวิต

ประเภทการรับประกันชีวิตที่บริษัทรับประกันภัยต่อจากบริษัทประกันชีวิตมีดังนี้

(1) ประกันชีวิตรายสามัญ (Ordinary Life)

คือประกันชีวิตที่กำหนดเงื่อนไขการจ่ายเงินเอาประกันให้กับผู้รับผลประโยชน์เมื่อผู้ทำประกันเสียชีวิตหรือจ่ายเงินเอาประกันให้แก่ผู้เอาประกันในกรณีที่ผู้เอาประกันมีชีวิตอยู่ในวันที่กรมธรรม์ครบกำหนดสัญญา ซึ่งโดยทั่วไปจะกำหนดวันครบอายุสัญญาเมื่อผู้เอาประกันมีอายุครบ 90 หรือ 99 ปี จะกำหนดการชำระเบี้ยประกันตลอดชีพ แต่บางแบบอาจจะลดระยะเวลาชำระเบี้ยประกันลงเพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการของลูกค้า เช่น ชำระเบี้ยประกัน 15 ปี 20 ปี หรือ จนถึงอายุ 60 ปี เป็นต้น

(2) การประกันชีวิตกลุ่ม (Group Life)

คือประกันชีวิตที่ 1 กรมธรรม์จะมีผู้เอาประกันชีวิตร่วมกันตั้งแต่ 5 คนขึ้นไป ส่วนมากจะเป็นกลุ่มของพนักงานบริษัท ซึ่งเป็นสวัสดิการที่บริษัทห้างร้าน และองค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐบาล และเอกชนจัดให้กับลูกจ้าง โดยปกติกรมธรรม์ประกันชีวิตกลุ่มจะเป็นสัญญาปีต่อปี ซึ่งต้องเก็บเบี้ยประกันทุกปี ยกเว้นกรมธรรม์ที่ออกแบบพิเศษซึ่งอาจชำระเบี้ยประกันเพียงครั้งเดียวตลอดระยะเวลาคุ้มครองก็ได้

(3) การประกันชีวิตเพื่อคุ้มครองสินเชื่อ (Credit Life)

คือประกันชีวิตที่คุ้มครองการเสียชีวิต หรือคุ้มครองการเสียชีวิตและทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิงของผู้กู้เงินจากธนาคารที่เป็นผู้ปล่อยสินเชื่อ โดยธนาคารต้องการประกันความเสี่ยงในกรณีที่ผู้กู้เสียชีวิต หรือทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง ลักษณะของผลิตภัณฑ์คือทุนเอาประกันชีวิต และระยะเวลาเอาประกันชีวิตจะลดลงรายงวดตามจำนวนและระยะเวลาสินเชื่อ ประเภทสินเชื่อที่ให้ความคุ้มครอง อาทิเช่น สินเชื่อบ้าน สินเชื่อธุรกิจ สินเชื่อรถยนต์ สินเชื่อบัตรเครดิต เป็นต้น

(4) อุบัติเหตุและสุขภาพ (Accident & Health)

คือประกันชีวิตที่ให้ความคุ้มครองการเสียชีวิต และการสูญเสียอวัยวะเนื่องจากอุบัติเหตุ และให้ความคุ้มครองเกี่ยวกับการชดเชยค่ารักษาพยาบาลที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเกิดจากการเจ็บป่วยหรือจากอุบัติเหตุ

2.1.2 ประเภทสัญญาประกันภัยต่อ

สัญญาประกันภัยต่อแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทดังนี้

(1) การรับประกันภัยต่อแบบทำสัญญาต่อกัน (Treaty Reinsurance)

เป็นการรับประกันภัยต่อตามเงื่อนไขสัญญาที่ตกลงกันไว้ล่วงหน้าระหว่างบริษัทประกันชีวิตกับบริษัทผู้รับประกันภัยต่อ (Reinsurer) โดยบริษัทประกันชีวิตจะกำหนดส่วนที่รับไว้เอง (Retention) ตามความสามารถของบริษัท สำหรับความเสี่ยงภัยที่เกินกว่าส่วนที่บริษัทประกันชีวิตรับไว้เองจะเอาประกันภัยต่อกับบริษัทประกันภัยต่อ (Reinsurer) โดยปกติแล้วสัญญาจะกำหนดกรอบเงื่อนไขในการรับประกันภัยต่อไว้อย่างกว้างๆ เช่น ความคุ้มครอง และทุนประกัน เป็นต้น ในกรณีที่กรมธรรม์ใดเข้าเงื่อนไขที่กำหนดไว้ล่วงหน้า บริษัท ก็สามารถรับประกันภัยต่อได้ทันที

(2) การรับประกันภัยต่อแบบเฉพาะราย (Facultative Reinsurance)

เป็นการรับประกันภัยต่อกรณีของบริษัทประกันชีวิตไม่มีสัญญาการรับประกันภัยต่อแบบทำสัญญาต่อกัน (Treaty Reinsurance) กับบริษัท หรือกรณีที่ไม่เข้าเงื่อนไขในสัญญาการรับประกันภัยต่อแบบทำสัญญาต่อกัน (Treaty Reinsurance) ที่บริษัทประกันชีวิตทำไว้กับบริษัท โดยจะมีวิธีการพิจารณาคัดเลือกรับประกันภัยต่อด้วยข้อเสนองบเงินไขความคุ้มครองและอัตราเบี้ยประกันชีวิตต่อเฉพาะแต่ละรายการกรรมธรรม์

สัญญาประกันภัยต่อมีเงื่อนไขการต่ออายุอัตโนมัติในแต่ละปี เว้นแต่จะมีการแจ้งยกเลิกโดยคู่สัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ซึ่งจะต้องแจ้งล่วงหน้า 3 เดือนก่อนสิ้นปี เพื่อให้มีเวลาในการพิจารณาเงื่อนไขใหม่ร่วมกันของคู่สัญญาก่อนที่จะยืนยันการยกเลิกสัญญาหากไม่สามารถตกลงร่วมกันได้ กรณีที่มีการยกเลิกสัญญาประกันภัยต่อ บริษัทจะยุติการให้ความคุ้มครองในกรรมธรรม์ใหม่ แต่ยังคงรับประกันภัยต่อในกรรมธรรม์ที่ได้ส่งเบี้ยประกันชีวิตต่อไว้จนกว่ากรรมธรรม์นั้นๆ จะสิ้นสุดลง

2.1.3 ลักษณะธุรกิจประกันภัยต่อตามนโยบายการตลาด

ลักษณะธุรกิจประกันภัยต่อด้านการประกันชีวิตของบริษัทจะเป็นการรับประกันชีวิตต่อจากบริษัทประกันชีวิตในประเทศ โดยบริษัท ไม่สามารถดำเนินธุรกิจประกันชีวิตโดยตรงได้ ลักษณะธุรกิจของบริษัท สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภทหลัก ดังนี้

(1) การประกันชีวิตประเภทดั้งเดิม (Conventional Reinsurance)

เป็นการรับประกันภัยต่อจากบริษัทประกันชีวิต โดยที่บริษัทประกันชีวิตมีการจัดการทุกอย่างด้วยตัวเอง ตั้งแต่พัฒนารูปแบบกรรมธรรม์ ทำการตลาด และขายด้วยตัวเอง โดยมีการกระจายความเสี่ยงด้านทุนประกันให้กับบริษัทประกันภัยต่อ (Reinsurer) ทั้งในและต่างประเทศหลายราย ซึ่งจำนวนบริษัทประกันภัยต่อ (Reinsurer) เหล่านี้มีจำนวนมาก และบริษัทก็เป็นส่วนหนึ่งที่ดำเนินงานประกันภัยต่อลักษณะนี้ โดยที่บริษัทประกันภัยต่อ (Reinsurer) แต่ละรายไม่ต้องเข้าไปมีส่วนร่วมในการสร้างและพัฒนาผลิตภัณฑ์กับบริษัทประกันชีวิต หรือที่เรียกว่า Passive Reinsurance ทั้งนี้ การประกันชีวิตประเภทดั้งเดิม (Conventional Reinsurance) มีสัญญาประกันภัยต่อทั้ง 2 ประเภทคือ แบบทำสัญญาต่อกัน (Treaty Reinsurance) และแบบเฉพาะราย (Facultative Reinsurance)

ทางบริษัทพัฒนาธุรกิจการรับประกันชีวิตต่อประเภทดั้งเดิม และรักษาอัตราการเจริญเติบโต ด้วยการให้บริการด้านต่างๆ ทั้งในด้านแนะนำผลิตภัณฑ์ประกันชีวิต ร่วมวางแผนทางพิจารณาการรับประกันชีวิตเพิ่มเติม และบริการพิจารณารับประกันภัยแบบเฉพาะราย สำหรับแบบการประกันชีวิตต่างๆ เช่น แบบประกันคุ้มครองสินเชื่อ แบบประกันชีวิตและอุบัติเหตุ แบบประกันกลุ่ม แบบประกันโรคร้ายแรง เป็นต้น

(2) การประกันชีวิตประเภทร่วมกันพัฒนา (Non-conventional Reinsurance)

ตลาดรับประกันภัยต่อเป็นตลาดเปิดที่บริษัทรับประกันภัยต่อจากต่างประเทศสามารถเข้ามาได้ตลอด บริษัทจึงไม่สามารถเลือกงานได้มากเพราะจำนวนงานในประเทศมีจำนวนจำกัด บริษัทจึงต้องเพิ่มบทบาทในการดำเนินธุรกิจและเป็นนโยบายของบริษัท ที่จะทำธุรกิจแบบแสวงหาโอกาสทางการตลาดใหม่ (Active Reinsurer) โดยจะเข้าไปมีส่วนร่วมในทุกๆ กิจกรรมร่วมกับบริษัทประกันชีวิต ตั้งแต่การนำเสนอและพัฒนากรรมธรรม์ประเภทใหม่ๆ ที่มีความต้องการของตลาด จัดทำแผนการตลาด และหาช่องทางทางการตลาด ซึ่งทำให้บริษัท สามารถกำหนดรูปแบบกรรมธรรม์และอัตราเบี้ยประกันภัยที่เหมาะสม รวมทั้งกำหนดส่วนแบ่งการรับประกันภัยต่อในอัตราส่วนที่สูงขึ้น ซึ่งรายได้ในส่วนที่บริษัท จะได้รับจะอยู่ในรูปของเบี้ยประกันภัยต่อของกรรมธรรม์นั้น แต่จะได้รับในสัดส่วนที่สูงกว่าอัตราส่วนการรับประกันภัยต่อประเภทดั้งเดิม (Conventional Reinsurance) การประกันชีวิตประเภทร่วมกันพัฒนา (Non-conventional Reinsurance) มีสัญญาประกันภัยต่อทั้ง 2 ประเภทคือ แบบทำสัญญาต่อกัน (Treaty Reinsurance) และแบบเฉพาะราย (Facultative Reinsurance)

สำหรับการพัฒนาธุรกิจการรับประกันชีวิตต่อประเภทร่วมพัฒนา บริษัทดำเนินโครงการต่อเนื่องในการร่วมพัฒนา และนำเสนอผลิตภัณฑ์ผ่านสื่อต่างๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ ออนไลน์ และทำการขายผ่านโทรศัพท์และตัวแทน บริษัทยังดำเนินโครงการร่วมพัฒนาผลิตภัณฑ์ด้านประกันภัยอุบัติเหตุและประกันสุขภาพ โดยจัดทำผลิตภัณฑ์ที่มีจุดเด่นแตกต่างกันในแต่ละกลุ่มลูกค้า ซึ่งมีผลตอบรับที่ดี นอกจากนี้ยังมุ่งเน้นให้บริการพิจารณารับประกันเฉพาะราย สำหรับแบบประกันคุ้มครองสินเชื่อ แบบประกันรายสามัญที่ขายผ่านช่องทางธนาคารและช่องทางตัวแทน

โครงสร้างรายได้

รายได้จากการขาย	ปี 2559		ปี 2558		ปี 2557	
	ล้านบาท	ร้อยละ	ล้านบาท	ร้อยละ	ล้านบาท	ร้อยละ
เบี้ยประกันภัยต่อรับที่ถือเป็นรายได้						
– การประกันชีวิตประเภทดั้งเดิม (Conventional Reinsurance)	1,185.3	57.6	1,232.7	65.2	1,148.2	67.4
– การประกันชีวิตประเภทร่วมพัฒนา (Non-conventional Reinsurance)	780.5	37.9	600.7	31.7	434.7	25.5
รายได้จากการลงทุนสุทธิ	86.7	4.2	52.4	2.8	115.6	6.8
รายได้ค่าจ้างและค่าบำเหน็จ	2.3	0.1	3.7	0.2	2.7	0.2
รายได้อื่น	3.6	0.2	2.6	0.1	2.3	0.1
รวม	2,058.4	100.0	1,892.1	100.0	1,703.5	100.0

2.2 การตลาดและการแข่งขัน

2.2.1 กลยุทธ์การแข่งขันและโอกาสทางธุรกิจ

บริษัทเป็นผู้ดำเนินธุรกิจการประกันภัยต่อด้านประกันชีวิตเพียงบริษัทเดียวในประเทศไทย ซึ่งมีความเข้าใจในธุรกิจ และสถานะตลาดประกันชีวิตในประเทศ บริษัทจึงสามารถให้บริการด้านการรับประกันชีวิตต่อและเสนออัตราเบี้ยประกันชีวิตต่อที่ยืดหยุ่นและสอดคล้องกับความต้องการของตลาด อีกทั้งยังมีบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญทั้งด้านเทคนิคด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ด้านการวิจัยและวางแผน ด้านการบริหารความเสี่ยง รวมถึงมีหน่วยงานรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการประกันชีวิตในประเทศไทย ทำให้มีฐานข้อมูลสถิติในด้านต่างๆ เช่น อัตราการตาย สาเหตุของการเจ็บป่วย สถิติการตายด้วยโรคต่างๆ ของประชากรในประเทศ เป็นต้น ซึ่งช่วยในการพัฒนาธุรกิจและบริหารความเสี่ยงที่มีประสิทธิภาพ นอกจากด้านบริการ บริษัทยังสามารถให้ความเชื่อมั่นและสร้างความไว้วางใจกับลูกค้าในด้านความมั่นคงด้านการเงิน ด้วยการที่บริษัทได้ปฏิบัติตามกฎหมาย และเกณฑ์การกำกับดูแลของสำนักงาน คปภ. เช่นเดียวกันกับบริษัทประกันชีวิตอื่นๆ ทำให้การพิจารณาความมั่นคงของบริษัทเป็นมาตรฐานเดียวกัน บริษัทมีความมั่นคงของเงินกองทุนที่แข็งแกร่ง บริษัทมีอัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุน (CAR Ratio) ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2558 ที่ร้อยละ 424 และ ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2559 มีอัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุน (CAR Ratio) ก่อนการตรวจสอบจากผู้สอบบัญชีที่ร้อยละ 350 ซึ่งเกินกว่าร้อยละ 300 ดังนั้น บริษัทประกันชีวิตที่ส่งประกันภัยต่อให้บริษัท จะถูกกำหนดค่าความเสี่ยงด้านเครดิตจากการประกันภัยต่อ (Credit Risk Charge) ระดับที่ต่ำสุดคือร้อยละ 1.6 เท่านั้น เทียบเท่ากับการทำประกันภัยต่อไปยังบริษัทประกันภัยต่อต่างประเทศที่มีอันดับความน่าเชื่อถือ (International Credit Rating) ในระดับ AAA ส่งผลให้บริษัทประกันชีวิตต้องดำรงเงินกองทุนไว้เพื่อรองรับความเสี่ยงด้านเครดิตจากการประกันภัยต่ออยู่ในระดับต่ำ ทำให้ต้นทุนของการใช้เงินกองทุนในการทำธุรกิจต่ำลงไปด้วย และในปี 2559 ได้รับการจัดอันดับความน่าเชื่อถือด้านการเงิน (International Credit Rating) จาก AM Best ในระดับ financial strength rating of A- (Excellent) ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่มีความมั่นคงดีสำหรับผู้ประกอบธุรกิจในประเทศไทย

บริษัท ได้กำหนดนโยบายการตลาดที่มุ่งเน้นการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการต่างๆ ที่สร้างโอกาสทางธุรกิจ (Value Added Service) และร่วมเป็นคู่ค้ากับบริษัทประกันชีวิตทุกบริษัท ศึกษาและร่วมสร้างโอกาสทางการธุรกิจกับคู่ค้า แสวงหาแนวทางการร่วมพัฒนาและนำเสนอผลิตภัณฑ์ผ่านสื่อต่างๆ เช่น โทรศัพท์ วิทยุ ออนไลน์ และทำการขายผ่าน โทรศัพท์และตัวแทน ผลิตภัณฑ์ที่อยู่ในแนวโน้มของตลาด ตัวอย่างเช่น ผลิตภัณฑ์สำหรับผู้สูงอายุ (Insurance product for Senior) ผลิตภัณฑ์ประกันภัยอุบัติเหตุและประกันสุขภาพ (Accident & Health insurance) โดยเน้นนำเสนอโครงการ เติมรูปแบบ การวิเคราะห์กำไรขาดทุนของโครงการ การคิดผลิตภัณฑ์ให้สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมาย การนำเสนอกลุ่ม ทดลอง รวมถึงดูแลและกำหนดขั้นตอนการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ เพื่อให้ได้เป้าหมายที่กำหนด นอกจากนี้ในแต่ละสัญญาที่ได้ ร่วมรับประกันชีวิตให้กับคู่ค้า บริษัทจะร่วมดูแลบริหารผลการรับประกันชีวิตให้มีกำไรและบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ มุ่งเน้นการควบคุมอัตราส่วนค่าสินไหมทดแทน (Loss Ratio) ให้อยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม ด้วยการสนับสนุน ให้ความรู้ด้านเทคนิค แนวทางการพิจารณารับประกันและพิจารณาสินไหมกับลูกค้า

2.2.2 กลุ่มลูกค้าเป้าหมาย

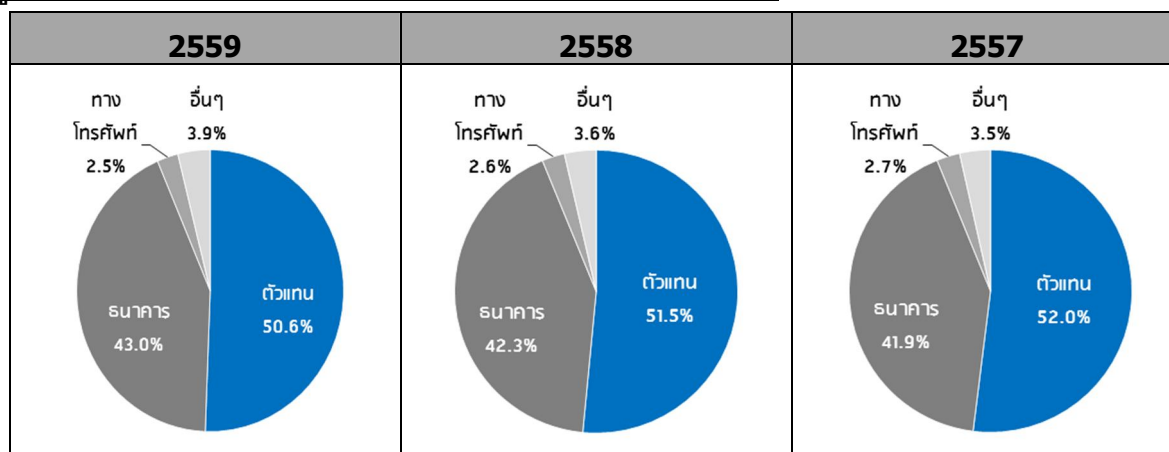
กลุ่มลูกค้าของบริษัทประกอบด้วยบริษัทประกันชีวิตที่ประกอบธุรกิจในประเทศทั้ง 22 บริษัท

2.2.3 การจำหน่ายและช่องทางการจำหน่าย

บริษัทประกันชีวิตในประเทศไทยมีช่องทางการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ประกันชีวิตโดยสามารถแบ่งออกได้ 4 ช่องทาง คือ

- 1) ตัวแทน
- 2) ผ่านช่องทางธนาคาร (Bancassurance)
- 3) ผ่านทางโทรศัพท์ (Telemarketing)
- 4) ช่องทางการจำหน่ายอื่น

รูปภาพแสดงอัตราส่วนช่องทางการขายประกันชีวิตในปี 2557 – ปี 2559

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

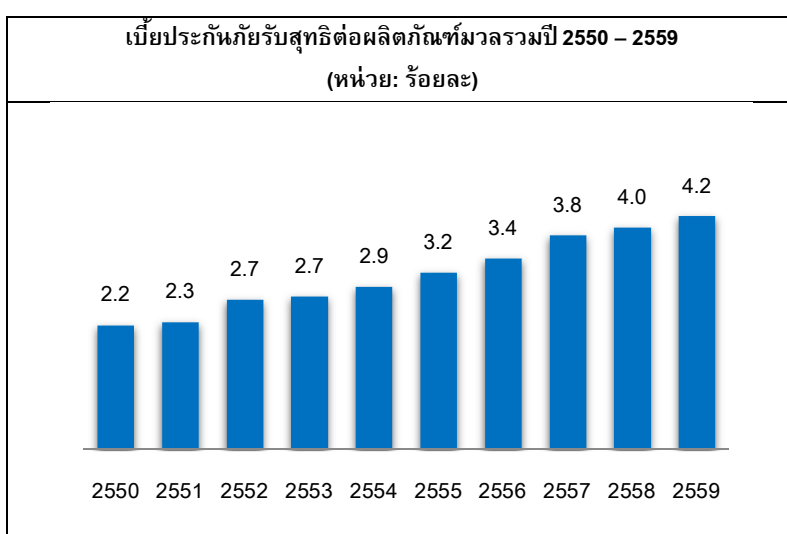
จะเห็นได้ว่าช่องทางการจำหน่ายผ่านตัวแทนเป็นช่องทางการจำหน่ายที่มีสัดส่วนสูงสุดในธุรกิจ อย่างไรก็ตาม ช่องทางการจำหน่ายผ่านธนาคารมีอัตราการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง โดยกลุ่มลูกค้าของธนาคารพาณิชย์ เป็นผู้ที่กำลังซื้อ ทั้งประกันชีวิตแบบรายบุคคลและแบบคุ้มครองสินเชื่อ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้รายได้จากค่าธรรมเนียมของธนาคารพาณิชย์ เติบโตเพิ่มขึ้นทุกปีจึงเป็นแรงผลักดันให้ธนาคารให้ความสำคัญกับธุรกิจประกันชีวิตอย่างจริงจัง จากอัตราการเติบโตสูง อย่างต่อเนื่องของบริษัทประกันชีวิตที่มีช่องทางขายผ่านธนาคารเป็นช่องทางหลักก็เป็นแรงจูงใจให้บริษัทประกันชีวิตต้อง แสวงหาพันธมิตรธนาคารเพิ่มขึ้นด้วย

ปัจจุบันบริษัท มีช่องทางการจำหน่าย โดยการติดต่อโดยตรงกับบริษัทประกันชีวิตที่ประกอบธุรกิจในประเทศทั้ง 22 บริษัท

2.2.4 ภาวะตลาด

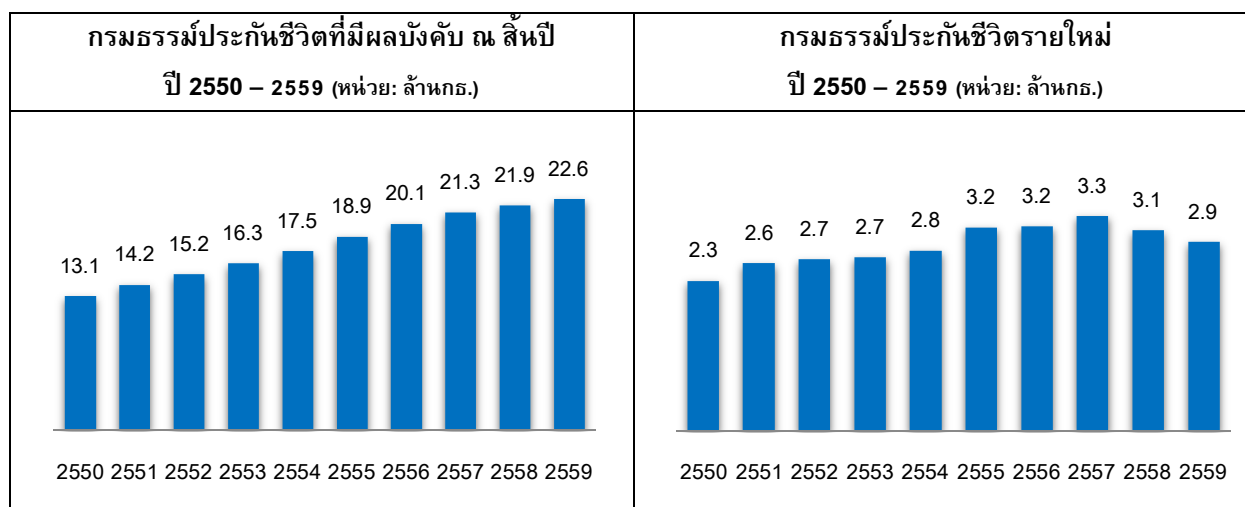
ธุรกิจประกันชีวิต

เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าการประกันชีวิตเป็นเครื่องมือสำหรับบริหารความเสี่ยงทางการเงินที่มีประสิทธิภาพเครื่องมือหนึ่ง ซึ่งจะช่วยให้มีความมั่นคงให้กับตนเอง และบุคคลในครอบครัว ดังนั้น ประชาชนที่มีความรู้ความเข้าใจถึงความจำเป็นของการทำประกันชีวิต และมีรายได้ในระดับที่มากพอ จึงให้ความสำคัญเป็นอย่างมากต่อการทำประกันชีวิต ดังจะเห็นได้จากแนวโน้มการทำประกันชีวิตของคนไทยที่ได้เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง พิจารณาได้จากอัตราเบี้ยประกันภัยรับสุทธิต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศที่เพิ่มมากขึ้นทุกปี โดยในปี 2559 อัตราดังกล่าวจะเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 4.2 จากร้อยละ 4.0 ในปี 2558 และร้อยละ 2.2 เท่านั้นในปี 2550

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย/สมาคมประกันชีวิตไทย

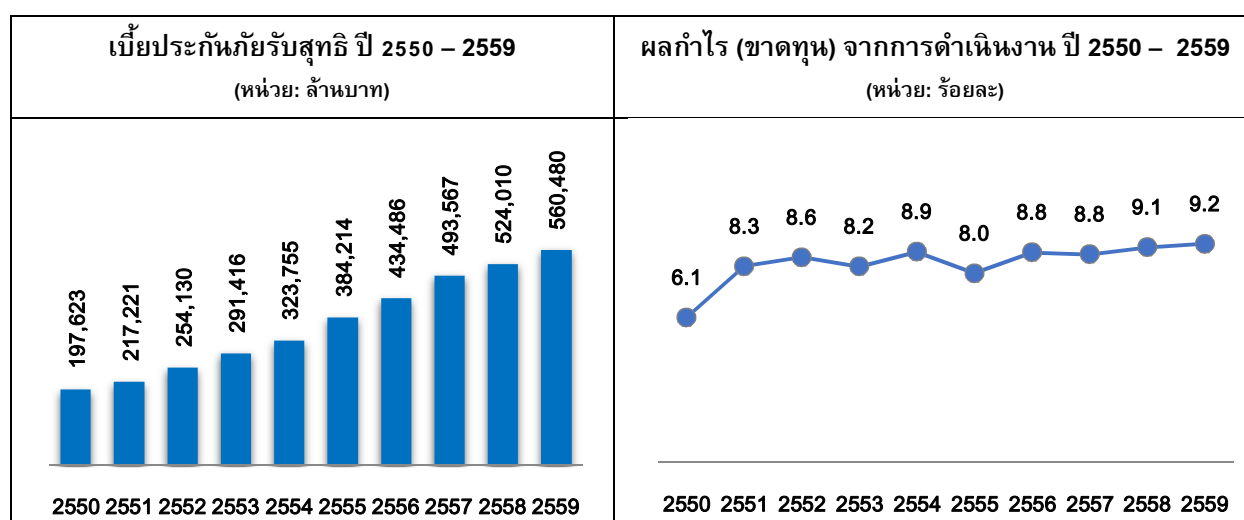
สำหรับจำนวนกรมธรรม์ประกันชีวิตที่มีผลบังคับ ณ สิ้นปี 2559 มีจำนวนเพิ่มขึ้นเป็น 22.6 ล้านกรมธรรม์ จากจำนวน 13.1 ล้านกรมธรรม์ในปี 2550 โดยเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 5.6 ต่อปี สำหรับจำนวนกรมธรรม์ชีวิตรายใหม่เป็น 2.9 ล้านกรมธรรม์ในปี 2559 โดยเพิ่มขึ้นจาก 2.3 ล้านกรมธรรม์ในปี 2550 หรือเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 2.3 ต่อปี

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย/สมาคมประกันชีวิตไทย

จากสภาพเศรษฐกิจที่ชะลอตัวและมีลักษณะแบบค่อยเป็นค่อยไปได้ส่งผลต่อการเติบโตของธุรกิจประกันชีวิตอย่างมีนัย การเติบโตของธุรกิจประกันชีวิตของไทยในปี 2559 จะมีอัตราการขยายตัวใกล้เคียงกับปีที่ผ่านมา โดยอาจจะเติบโตประมาณร้อยละ 7.0 จากปีก่อน หรือคิดเป็นเบี้ยประกันภัยรับสุทธิรวม 560,480 ล้านบาท การเติบโตของธุรกิจประกันชีวิตในปีนี้ สาเหตุสำคัญส่วนหนึ่งมาจากการเติบโตของเบี้ยประกันชีวิตกรมธรรม์หลักและสัญญาเพิ่มเติมประกันสุขภาพ ซึ่งสัญญาเพิ่มเติมประเภทดังกล่าวมีอัตราการเติบโตของเบี้ยประกันภัยรับโดยตรงสูงถึงร้อยละ 14.5 ในปี 2559 สาเหตุหลักมาจากการที่บริษัทประกันชีวิตต่างก็หันมาเน้นการนำเสนอผลิตภัณฑ์ที่ให้ความคุ้มครองด้านสุขภาพมากขึ้น เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค เนื่องจากการก้าวเข้าสู่สังคมสูงวัยและการดำเนินชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งผู้บริโภคหันมาให้ความสนใจเรื่องการดูแลสุขภาพมากยิ่งขึ้น ประกอบกับค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลที่เพิ่มสูงขึ้น

สำหรับผลการดำเนินงานของธุรกิจประกันชีวิต หากพิจารณาจากผลกำไร (ขาดทุน) จากการดำเนินงานของธุรกิจ ในภาพรวม ซึ่งหมายรวมถึงทั้งจากการรับประกันภัยและการลงทุนรวมถึงด้านอื่นๆ จะเห็นได้ว่า อัตราผลกำไรจากการดำเนินงานในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา ตั้งแต่ปี 2550-2559 คิดเป็นประมาณร้อยละ 8.0 – 9.0 หรือโดยเฉลี่ยอยู่ที่ประมาณร้อยละ 8.4 ต่อปี

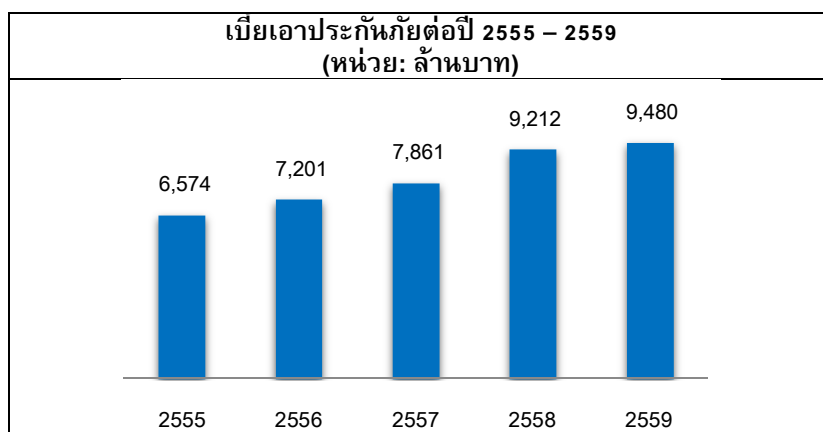

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย/สมาคมประกันชีวิตไทย

ธุรกิจประกันภัยต่อต้านประกันชีวิต

ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา ตั้งแต่ปี 2555 - 2559 เบี้ยของการเอาประกันภัยต่อเมื่อเทียบกับเบี้ยประกันภัยรับโดยตรงมีสัดส่วนโดยเฉลี่ยประมาณร้อยละ 1.6 - 1.7 ซึ่งในปี 2559 สัดส่วนของการเอาประกันภัยต่อก็จะมีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกับปีที่ผ่านมา ถึงแม้สัดส่วนการเอาประกันภัยต่อจะอยู่ในระดับที่ไม่สูงเท่าใดนัก เมื่อเทียบกับประสบการณ์ในต่างประเทศ แต่เนื่องจากการเอาประกันภัยต่อเป็นกลยุทธ์ที่สำคัญสำหรับบริษัทประกันชีวิตในการบริหารจัดการความเสี่ยงในด้านการรับประกันภัย ดังนั้น เมื่อธุรกิจประกันชีวิตมีแนวโน้มเติบโตเพิ่มขึ้น ธุรกิจประกันภัยต่อก็น่าที่จะมีแนวโน้มเติบโตเพิ่มขึ้นตามไปด้วย โดยในช่วง 5 ปี ตั้งแต่ปี 2555 - 2559 เบี้ยเอาประกันภัยต่อมีอัตราการเติบโตเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยต่อปีสูงถึงร้อยละ

7.6

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย/สมาคมประกันชีวิตไทย

2.2.5 สถานะการแข่งขัน

แม้ว่าบริษัทประกันชีวิตจะสามารถรับประกันภัยต่อได้ แต่โดยทั่วไปแล้วบริษัทประกันชีวิตไม่ได้ให้ความสำคัญกับนโยบายส่งประกันภัยต่อระหว่างกัน เนื่องจากการรับประกันภัยต่อไม่ใช่ธุรกิจหลักและไม่ต้องการเป็นคู่แข่งทางการค้าระหว่างกัน ดังนั้น บริษัทประกันชีวิตจะเอาประกันภัยต่อกับบริษัทประกันภัยต่อทั้งในประเทศและต่างประเทศ บริษัทประกันภัยต่อต่างประเทศที่เข้ามาทำงานในประเทศไทย อาทิ Swiss Reinsurance, Reinsurance Group of America (RGA), Hannover Reinsurance Group, Munich Reinsurance, SCOR Reinsurance และบริษัทประกันภัยต่อในเครือของบริษัทประกันชีวิตต่างประเทศที่เข้ามาร่วมทุนหรือเข้ามาเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ของบริษัทประกันชีวิตในประเทศ

การแข่งขันในตลาดรับประกันภัยต่อในประเทศไทยโดยส่วนใหญ่จะใช้กลยุทธ์ทางด้านราคา ความเชี่ยวชาญและความเป็นมืออาชีพ ความสามารถในการรับความเสี่ยง และความมั่นคงทางการเงิน ทั้งนี้ บริษัทรับประกันภัยต่อต่างประเทศก็อาจจะมีอุปสรรคที่จะเข้ามาดำเนินธุรกิจในประเทศไทย เนื่องจากขาดความเข้าใจในสภาพตลาดของไทย รวมไปถึงความสัมพันธ์กับบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทยที่ยังไม่แนบแน่นเท่าใดนัก เมื่อเทียบกับบริษัทประกันภัยต่อในประเทศไทย

ตารางเบี้ยประกันภัยต่อในประเทศไทยระหว่างปี 2557 - 2559

	2559		2558		2557	
	ล้านบาท	เดบิต (ร้อยละ)	ล้านบาท	เดบิต (ร้อยละ)	ล้านบาท	เดบิต (ร้อยละ)
เบี้ยประกันภัยรับสุทธิ	560,480	7.0	524,010	6.2	493,567	13.6
เบี้ยเอาประกันภัยต่อ	9,480	2.9	9,212	17.2	7,861	9.2
เบี้ยประกันภัยต่อรับของบริษัท	1,975	6.7	1,851	14.0	1,624	17.0
ส่วนแบ่งการตลาดของบริษัท (ร้อยละ)	20.8		20.1		20.7	

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย/สมาคมประกันชีวิตไทย

จากข้อมูลของสำนักงาน คปภ. และสมาคมประกันชีวิตไทย ตามตารางข้างต้น เบี้ยเอาประกันภัยต่อได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจาก 7,861 ล้านบาทในปี 2557 มาเป็น 9,212 ล้านบาทในปี 2558 และเพิ่มขึ้นเป็น 9,480 ล้านบาทในปี 2559 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.9 จากปี 2558 ทั้งนี้บริษัทได้รับเบี้ยประกันภัยต่อเพิ่มขึ้นเช่นกัน จาก 1,624 ล้านบาทในปี 2557 เป็น 1,851 ล้านบาท ในปี 2558 สำหรับปี 2559 บริษัทได้รับเบี้ยประกันภัยต่อเพิ่มขึ้นเป็น 1,975 ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.7 จากปี 2558

2.2.6 แนวโน้มอุตสาหกรรม

ธุรกิจประกันชีวิตคาดว่าจะสามารถเติบโตได้อย่างต่อเนื่อง จากปัจจัยสนับสนุนด้านการเมือง เศรษฐกิจ ตลอดจนแผนฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศไทยที่มีแนวโน้มที่ดี ซึ่งจะทำให้ประชากรของประเทศไทยได้เพิ่มสูงขึ้น อันจะนำไปสู่ความต้องการประกันชีวิตที่เพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย นอกจากนี้แล้ว รัฐบาลได้มีนโยบายส่งเสริมการประกันชีวิตรายย่อย (Micro Insurance) รวมไปถึงกระตุ้นการออมผ่านผลิตภัณฑ์ประกันชีวิตแทนการฝากเงินผ่านบัญชีธนาคาร เพื่อให้การประกันชีวิตเป็นหลักประกันความมั่นคงให้กับชีวิต และทรัพย์สินของประชาชน ซึ่งก็จะส่งผลดีกับธุรกิจประกันชีวิตในภาพรวม อีกทั้งธุรกิจประกันชีวิตต่างก็มุ่งที่จะดำเนินงานเชิงรุกในการพัฒนาธุรกิจ โดยได้ให้ความสำคัญมากขึ้นกับการขยายช่องทางการตลาดใหม่ๆ ให้มีรูปแบบที่หลากหลาย เพื่อให้ประชาชนทุกระดับสามารถเข้าถึงการประกันชีวิตได้ โดยเฉพาะกลุ่มเป้าหมายที่มีรายได้น้อย พร้อมกับการพัฒนาและนำเสนอผลิตภัณฑ์ให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน และสอดคล้องกับความเสี่ยงภัย ในอัตราเบี้ยประกันภัยที่เหมาะสม จากที่กล่าวมาข้างต้น บริษัทจึงคาดว่าในปี 2560 ธุรกิจประกันชีวิตจะเติบโตได้อยู่ในช่วงร้อยละ 6.0 - 7.0

2.3 การจัดหาผลิตภัณฑ์หรือบริการ

2.3.1 แหล่งที่มาของเงินทุน

บริษัทมีแหล่งที่มาของเงินทุนได้แก่ ส่วนของผู้ถือหุ้น เบี้ยประกันภัยรับสุทธิ และกำไรจากการลงทุนสุทธิ ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2559 บริษัท มีส่วนของผู้ถือหุ้นทั้งสิ้น 1,313.0 ล้านบาท เบี้ยประกันภัยต่อรับที่ถือเป็นรายได้ 1,965.8 ล้านบาท และรายได้จากการลงทุนสุทธิ 86.7 ล้านบาท

ในอนาคตบริษัทอาจต้องดำเนินการด้วยวิธีการอื่น เช่น การเสนอหุ้นเพิ่มทุนให้แก่ผู้ถือหุ้นเดิม (Rights Offering) การเสนอหุ้นเพิ่มทุนให้บุคคลโดยเฉพาะเจาะจง (Private Placement) การออกไปสำคัญแสดงสิทธิในการซื้อหลักทรัพย์ (Warrant) เป็นต้น ทั้งนี้บริษัทไม่มีนโยบายการจัดหาเงินทุนจากการกู้ยืมหรือจากภายนอก

2.3.2 การลงทุน

นโยบายการลงทุน

นโยบายการลงทุนของบริษัทจะยึดหลักการลงทุนแบบอนุรักษนิยม (Conservative) คือมุ่งเน้นลงทุนเพื่อให้ได้รายได้อย่างสม่ำเสมอ โดยให้ความสำคัญกับคุณภาพของหลักทรัพย์เพื่อความปลอดภัยของเงินลงทุนโดยยังคำนึงถึงความเสี่ยงด้านสภาพคล่องที่เพียงพอและสอดคล้องกับภาระผูกพันที่มีอยู่ และมีการควบคุมความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมเพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายจนกระทบถึงฐานะการเงินและผลการดำเนินงาน มีการบริหารการลงทุนตามกรอบการดำรงเงินกองทุนตามระดับความเสี่ยง (Risk Based Capital) เพื่อใช้เงินกองทุนที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ตลอดจนมีการปฏิบัติตามข้อกำหนดของสำนักงาน คปภ. นโยบายการลงทุนได้รับการสอบทานอย่างสม่ำเสมอ และมีความยืดหยุ่นพร้อมที่จะปรับเปลี่ยนกลยุทธ์การลงทุนเพื่อให้สอดคล้องกับภาวะตลาดที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในระยะยาว

วิธีการดำเนินงานของฝ่ายลงทุน

ฝ่ายลงทุนจะดำเนินการพิจารณาการลงทุนโดยพิจารณาจากผลตอบแทนและความเสี่ยงที่บริษัทจะได้รับ ซึ่งจะนำข้อสรุปจากการศึกษาสินทรัพย์ที่จะลงทุนเพื่อนำเสนอต่อผู้อำนวยการฝ่ายลงทุนและผู้อำนวยการใหญ่เพื่ออนุมัติ ทั้งนี้สายงานการลงทุนจะอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของผู้อำนวยการใหญ่ เพื่อให้การลงทุนเป็นไปตามนโยบายการลงทุนโดยรวมของบริษัท ตามที่ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการบริษัท

การให้สินเชื่อ

การให้สินเชื่อของบริษัทเป็นการให้กู้ยืมตามสวัสดิการแก่พนักงาน ได้แก่ การให้กู้ยืมฉุกเฉิน การให้กู้ยืมเพื่อที่อยู่อาศัย และการให้กู้ยืมเพื่อซื้อรถยนต์ โดยเงินให้กู้ยืมดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนแก่พนักงานในกรณี

ที่จำเป็น และสนับสนุนให้พนักงานมีบ้าน หรือที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง โดยบริษัทจะคิดดอกเบี้ยอัตราคงที่ หรืออัตราลอยตัวแล้วแต่ประเภทของการกู้ยืม

2.3.3 ความสามารถในการดำรงเงินกองทุน

นโยบายในการดำรงอัตราส่วนที่สำคัญของธุรกิจของบริษัท จะต้องไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดและสามารถเทียบเคียงได้กับมาตรฐานสากล โดยอัตราส่วนใดที่บริษัทพิจารณาแล้วเห็นว่ามีสำคัญต่อฐานะและความมั่นคงของบริษัทด้วยแล้ว บริษัทจะรักษาไว้ให้อยู่ในระดับสูง ได้แก่ อัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุนที่ต้องดำรงตามกฎหมาย

ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2559 บริษัทมีส่วนของผู้ถือหุ้นทั้งสิ้น 1,313.0 ล้านบาท และสามารถดำรงเงินกองทุนไว้ที่ 1,224.3 ล้านบาท คิดเป็นอัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุน (CAR Ratio) ที่ร้อยละ 350 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำที่ร้อยละ 140 ที่กำหนดโดยสำนักงาน คปภ.

2.3.4 นโยบายในการบริหารสภาพคล่อง

ในด้านสภาพคล่อง บริษัทมีนโยบายมุ่งให้สามารถดำรงสภาพคล่องในอัตราที่เหมาะสมด้วยการจัดเตรียมแหล่งเงินทุนไม่ว่าจะได้จากกระแสเงินสดรับและจากสินทรัพย์สภาพคล่องให้สามารถรองรับกับความต้องการใช้เงินได้ในทุกสภาวะการณ์

2.3.5 หลักเกณฑ์สำคัญที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจประกันชีวิต

บริษัทได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันภัยต่อด้านประกันชีวิต ภายใต้พระราชบัญญัติประกันชีวิต มีสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (สำนักงาน คปภ.) เป็นหน่วยงานกำกับดูแลภายนอกซึ่งทำหน้าที่ออกกฎระเบียบและหลักเกณฑ์ต่างๆ เพื่อกำกับความมั่นคงของบริษัทประกันภัยที่ประกอบธุรกิจในประเทศไทยรวมถึงบริษัทให้ดำเนินธุรกิจด้วยความโปร่งใสและดำรงไว้ซึ่งฐานะการเงินที่เพียงพอ ไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เอาประกันภัย

สรุปหลักเกณฑ์สำคัญจากพระราชบัญญัติประกันชีวิตได้ดังต่อไปนี้

ข้อกำหนด	หลักเกณฑ์โดยย่อ	สถานะของบริษัท ณ วันที่ 31 ธ.ค. 59
หลักทรัพย์วางประกันไว้กับนายทะเบียน	ไม่ต่ำกว่า 20 ล้านบาท	บริษัทปฏิบัติตามสอดคล้องตามหลักเกณฑ์ โดยได้วางหลักทรัพย์ประกันไว้กับนายทะเบียน เป็นจำนวน 21 ล้านบาท
การวางหลักทรัพย์ประกันสำหรับเงินสำรองประกันภัยไว้กับนายทะเบียน	ร้อยละ 25 ของเงินสำรองเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ตกเป็นรายได้ของบริษัท	บริษัทปฏิบัติตามสอดคล้องตามหลักเกณฑ์ โดยได้วางหลักทรัพย์ประกันส่วนนี้ไว้กับนายทะเบียน เป็นจำนวน 169.0 ล้านบาท
การจัดสรรสินทรัพย์เป็นเงินสำรองที่ห้ามนำไปก่อภาระผูกพัน	ได้แก่ (1) เงินสำรองเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ตกเป็นรายได้ของบริษัท (2) เงินสำรองสำหรับค่าสินไหมทดแทน (3) เงินสำรองเพื่อการอื่นตามที่กำหนด	บริษัทปฏิบัติตามสอดคล้องตามหลักเกณฑ์ โดยได้คำนวณตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัยแล้วจัดสรรสินทรัพย์เป็นเงินสำรองปลอดภาระผูกพันทั้งสิ้น 513.5 ล้านบาท
การดำรงเงินกองทุน (CAR)	ต้องดำรงไว้ซึ่งอัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุน (Capital Adequacy Ratio: CAR) ตลอดเวลาไม่ต่ำกว่าร้อยละ 140	บริษัทปฏิบัติตามสอดคล้องตามหลักเกณฑ์โดยมีอัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุน (CAR) ที่ร้อยละ 350

ข้อกำหนด	หลักเกณฑ์โดยย่อ	สถานะของบริษัท ณ วันที่ 31 ธ.ค. 59
การจำกัดสัดส่วนผู้ถือหุ้นที่ไม่มีสัญชาติไทย	สัดส่วนผู้ถือหุ้นที่ไม่มีสัญชาติไทยต้องไม่เกินกว่าร้อยละ 25 หรือร้อยละ 49 ของจำนวนหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงและจำหน่ายได้แล้วทั้งหมดของบริษัท ตามแต่กรณี	บริษัทได้รับอนุญาตให้สามารถมีผู้ถือหุ้นที่ไม่มีสัญชาติไทยได้เกินกว่าร้อยละ 49 ของจำนวนหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงและจำหน่ายได้แล้วทั้งหมดของบริษัท เป็นระยะเวลา 10 ปี (นับตั้งแต่วันที่ 5 สิงหาคม 2556)

การดำรงเงินกองทุนตามระดับความเสี่ยง (Risk Based Capital)

เงินกองทุนตามระดับความเสี่ยง คือเงินกองทุนที่คำนวณมาจากความเสี่ยงที่บริษัทประกันชีวิตมีอยู่จริง โดยตลอดเวลาที่ดำเนินธุรกิจบริษัทประกันชีวิตจะต้องดำรงเงินกองทุนไม่ต่ำกว่าเงินกองทุนตามระดับความเสี่ยงที่คำนวณได้ โดยเงินกองทุนตามระดับความเสี่ยงนี้เริ่มมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2554 โดยเงินกองทุนนี้จะถูกคิดคำนวณขึ้นมาจากพอร์ตความเสี่ยงที่มีอยู่จริง ซึ่งความเสี่ยงดังกล่าวหมายถึงความเสี่ยง 4 ด้านคือ 1) ด้านประกันภัย 2) ด้านตลาด 3) ด้านเครดิต และ 4) ด้านการกระจุกตัว ทั้งนี้ หากเงินกองทุนที่คำนวณได้ต่ำกว่า 30 ล้านบาท บริษัทประกันชีวิตจะต้องดำรงเงินกองทุนไว้ที่ 30 ล้านบาท

อัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุน (Capital Adequacy Ratio: CAR Ratio)

$$\frac{\text{อัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุน}}{\text{(Capital Adequacy Ratio: CAR)}} = \frac{\text{เงินกองทุนที่บริษัทมีอยู่ (Total Capital Available: TCA)}}{\text{เงินกองทุนตามระดับความเสี่ยงที่บริษัทต้องดำรงไว้ (Total Capital Required: TCR)}}$$

เงินกองทุนที่บริษัทมีอยู่ หมายถึง ส่วนของผู้ถือหุ้นซึ่งปรับปรุงให้เป็นมูลค่าตามราคาตลาดตามหลักเกณฑ์ของสำนักงาน คปภ.

เงินกองทุนตามระดับความเสี่ยงที่บริษัทต้องดำรงไว้ หมายถึง เงินกองทุนที่บริษัทจะต้องมีไว้รองรับความเสี่ยงจากการทำธุรกิจ 4 ด้าน คือ ความเสี่ยงด้านประกันภัย ความเสี่ยงด้านตลาด ความเสี่ยงด้านเครดิต และความเสี่ยงด้านการกระจุกตัว โดยตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2556 เป็นต้นไป สำนักงาน คปภ. กำหนดให้บริษัทประกันชีวิตต้องดำรงไว้ซึ่งความเพียงพอของเงินกองทุน (CAR Ratio) ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 140

สำนักงาน คปภ. กำหนดเกณฑ์การเปรียบเทียบอัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุน (CAR Ratio) กับ อันดับความน่าเชื่อถือ (Credit Rating) ไว้ดังนี้

RBC Model: Reinsurance Credit Risk charge

Risk Grade	Counter party					Risk Charge
	Domestic (CAR)	Off-shore (Credit Rating)				
		S&P's	Moody's	Fitch	A.M. Best	
1	≥ 300%	AAA	Aaa	AAA	A++	1.6%
2	≥ 200%	AA+	Aa1	AA+	A+	2.8%
	and	AA	Aa2	AA		
	< 300%	AA-	Aa3	AA-		
3	≥ 150%	A+	A1	A+	A A-	4%
	and	A	A2	A		
	< 200%	A-	A3	A-		
4	< 150%	BBB+	Baa1	BBB+	B++ B+	8%
		BBB	Baa2	BBB		
		BBB-	Baa3	BBB-		
5		BB+ or Below	Ba1 or Below	BB+ or Below	B or Below	12%

หมายเหตุ: บริษัทรับประกันภัยต่อในประเทศไทย ใช้ Risk Grade 1 ถึง 4 เท่านั้น โดยจะพิจารณาจาก CAR Ratio ที่รายงานต่อสำนักงาน คปภ. สำหรับการพิจารณา Risk Charge ของบริษัทรับประกันภัยต่อต่างประเทศจะพิจารณาจาก Credit Rating จากสถาบันจัดอันดับตามตารางข้างต้น

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

2.4 งานที่ยังไม่ได้ส่งมอบ

บริษัท ไม่มีงานที่ยังไม่ได้ส่งมอบ เนื่องจากเป็นธุรกิจประกันภัยต่อ

3.0 ปัจจัยความเสี่ยง

ในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุถึงวิสัยทัศน์และพันธกิจขององค์กรนั้น บริษัท ต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกองค์กรที่อาจส่งผลกระทบต่อการดำเนินธุรกิจและผลการดำเนินงานที่คาดการณ์ไว้ ด้วยเหตุนี้ บริษัท จึงจำเป็นต้องมีการบริหารความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นเพื่อให้ผลการดำเนินงานของบริษัท เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ และช่วยให้บริษัท สามารถรักษาความมั่นคงทางการเงิน ชื่อเสียง ภาพลักษณ์ ความได้เปรียบทางการแข่งขัน และมีความยั่งยืน

บริษัท ได้มีการกำหนดระดับความเสี่ยงรวมที่ยอมรับได้ในแต่ละปีเพื่อนำไปใช้ประกอบการกำหนดกลยุทธ์และนโยบายการดำเนินงาน เพื่อให้บริษัท สามารถบรรลุเป้าหมายทางการเงินและเป้าหมายด้านอื่นๆ ได้อย่างครบถ้วน การบริหารความเสี่ยงของบริษัท มุ่งเน้นการระบุความเสี่ยงหลักของบริษัท ที่จะมีผลกระทบต่อเงินกองทุน ความมั่นคงทางการเงิน ชื่อเสียง และผลการจัดอันดับความน่าเชื่อถือในระดับสากล มีการประเมินความเสี่ยงและวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของความเสี่ยง กำหนดดัชนีชี้วัดความเสี่ยงและ Benchmark ที่เหมาะสม กำหนดมาตรการบริหารความเสี่ยงเพื่อควบคุมความเสี่ยงหลักให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ และประเมินประสิทธิผลของมาตรการเหล่านี้อย่างต่อเนื่อง บริษัท มุ่งเน้นให้เกิดการเรียนรู้จากเหตุการณ์ความสูญเสียที่เกิดขึ้นและปรับปรุงมาตรการบริหารความเสี่ยงและดัชนีชี้วัดความเสี่ยงให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป บริษัท มีการติดตามดูแลความเสี่ยงหลักอย่างสม่ำเสมอและจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงทุกไตรมาส

การกำหนดนโยบาย กลยุทธ์ และการดำเนินงานของบริษัท จะพิจารณาต้นทุนของความเสี่ยงและเงินกองทุนควบคู่ไปกับต้นทุนในการบริหารจัดการ ค่าใช้จ่าย ผลการรับประกันภัย ผลตอบแทนจากการลงทุน และผลประโยชน์อื่นที่จะได้รับควบคู่กัน นอกจากนี้แล้ว การบริหารความเสี่ยงและเงินกองทุนยังถูกนำไปพิจารณาประกอบการกำหนดงบประมาณ การจัดสรรเงินกองทุน และการวัดผลประกอบการ ทั้งยังถูกนำไปประยุกต์ใช้กับทุกกิจกรรมหลักของบริษัท ไม่ว่าจะเป็นการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ การกำหนดอัตราเบี้ยประกันภัย การรับประกันภัย การจัดการค่าสินไหมทดแทน การรับประกันภัยต่อ และการลงทุน

ความเสี่ยงหลักของบริษัท สามารถแบ่งออกได้ดังนี้

3.1 ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ (Strategic Risk)

ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์หมายถึงความเสี่ยงอันเนื่องมาจากการดำเนินนโยบาย การกำหนดแผนกลยุทธ์ แผนการดำเนินงาน และการนำไปปฏิบัติที่ไม่เหมาะสม หรือไม่สอดคล้องกับปัจจัยภายในและสภาพแวดล้อมภายนอก ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อรายได้ เงินกองทุน ภาพลักษณ์ และความมั่นคงของบริษัท

บริษัท ได้กำหนดแผนกลยุทธ์ให้สอดคล้องกับพันธกิจและวิสัยทัศน์ของบริษัท มีการปรับเปลี่ยนแผนกลยุทธ์ให้สอดคล้องและเหมาะสมกับสภาวะการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปทั้งภายในและภายนอกองค์กร และพัฒนาระบบงานภายในเพื่อให้สามารถสนับสนุนการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายขององค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการ พัฒนารูปแบบและวิธีการให้บริการแก่ลูกค้าให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามสภาวะของตลาดที่เปลี่ยนแปลงไป พัฒนาและปรับเปลี่ยนโครงสร้างองค์กร กระบวนการ และระบบสารสนเทศให้เหมาะสมกับการดำเนินธุรกิจมากยิ่งขึ้น เน้นการทำตลาดเชิงรุกด้วยต้นทุนการดำเนินงานที่ต่ำ อีกทั้งมุ่งเน้นการเสริมสร้างและพัฒนาบุคลากรทุกระดับให้มีคุณภาพ เพื่อที่จะช่วยนำพาบริษัท ให้เติบโตไปข้างหน้าได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน

3.1.1 ความเสี่ยงด้านนวัตกรรม

ความเสี่ยงด้านนวัตกรรม หมายถึงความเสี่ยงที่บริษัท จะสูญเสียความได้เปรียบในการแข่งขัน หรือไม่สามารปรับตัวให้ทันกับสภาพแวดล้อม เนื่องมาจากการขาดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ หรือไม่สามารพัฒนาการให้บริการผลิตภัณฑ์ ช่องทางการจำหน่าย แผนงาน กระบวนการ เทคโนโลยี และรูปแบบทางธุรกิจขององค์กรให้สอดคล้องกับนวัตกรรมใหม่

มาตรการการบริหารความเสี่ยงด้านนวัตกรรม

บริษัท มีการสื่อสารกับพนักงานเพื่อให้ตระหนักและเห็นความสำคัญของการมีนวัตกรรมในองค์กร บริษัท ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดพฤติกรรมที่สนับสนุนให้เกิดการสร้างนวัตกรรม และดำเนินการพัฒนาระบบที่สามารถจะส่งเสริมให้พนักงานมีส่วนร่วมในการสร้างนวัตกรรมให้เกิดขึ้น

3.1.2 ความเสี่ยงด้านความมั่นคงทางการเงิน

ความเสี่ยงด้านความมั่นคงทางการเงิน หมายถึงความเสี่ยงที่เกิดจากความผันผวนของรายได้ การถูกปรับอันดับความน่าเชื่อถือ การขาดสภาพคล่องทางการเงิน การขาดความสามารถในการทำกำไร หรือความเพียงพอของเงินกองทุนของบริษัท ในการรองรับผลขาดทุน หรือเหตุการณ์ไม่แน่นอนที่อาจส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานอย่างมีนัยสำคัญ

มาตรการการบริหารความเสี่ยงด้านความมั่นคงทางการเงิน

บริษัท พิจารณาถึงปัจจัยต่างๆ ที่จะมีผลกระทบต่อเงินกองทุนของบริษัท สามารถนำมาใช้ได้ทั้งหมด และเงินกองทุนที่บริษัท ต้องดำรงไว้เพื่อรองรับความเสี่ยงด้านการประกันภัย ความเสี่ยงด้านตลาด ความเสี่ยงด้านเครดิต และความเสี่ยงด้านการกระจุกตัว และนำปัจจัยเหล่านี้ไปประกอบการวางแผนและการดำเนินการในกิจกรรมหลักของบริษัท ไม่ว่าจะเป็นการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ การกำหนดอัตราเบี้ยประกันภัย การรับประกันภัย การจัดการค่าสินไหมทดแทน การรับประกันภัยต่อ และการลงทุน เพื่อให้บริษัท มีความมั่นคงทางการเงินและดำรงเงินกองทุนอย่างเพียงพอ

3.1.3 ความเสี่ยงด้านการกระจุกตัวของลูกค้า

ความเสี่ยงด้านการกระจุกตัวของลูกค้า หมายถึงความเสี่ยงอันเนื่องมาจากการกระจุกตัวของเบี้ยประกันภัยหรือผลกำไร จากบริษัทลูกค้ารายใดรายหนึ่งหรือบริษัทลูกค้ากลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อรายได้และผลการดำเนินงานของบริษัท อย่างมีนัยสำคัญหากบริษัท สูญเสียลูกค้าหรือกลุ่มลูกค้าดังกล่าวไป

มาตรการการบริหารความเสี่ยงด้านการกระจุกตัวของลูกค้า

บริษัท มีนโยบายในการขยายธุรกิจกับบริษัทประกันชีวิตหลายราย โดยการพัฒนาและนำผลิตภัณฑ์ใหม่สู่ตลาด เพื่อให้มีการกระจายแหล่งที่มาของรายได้มากยิ่งขึ้นและลดการพึ่งพิงรายได้จากบริษัทใดบริษัทหนึ่งหรือกลุ่มลูกค้าใดมากจนเกินไปในอนาคต บริษัท ได้ปรับบทบาทในการดำเนินธุรกิจให้ Proactive มากยิ่งขึ้น มีการทำธุรกิจแบบแสวงหาโอกาสทางการตลาดใหม่ด้วยกลยุทธ์ที่หลากหลาย อาทิ การเข้าไปมีส่วนร่วมในทุกกิจกรรมตั้งแต่การนำเสนอและพัฒนากรรมธรรม์ประกันภัยประเภทใหม่ๆ ที่เป็นที่ต้องการของตลาด การจัดทำแผนการตลาด และการหาช่องทางตลาดร่วมกับบริษัทประกันชีวิต นอกจากนี้ บริษัท ยังมุ่งเน้นในการพัฒนาคุณภาพการให้บริการลูกค้าในปัจจุบันเพื่อให้เกิดความพึงพอใจ

3.2 ความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ (Operational Risk)

ความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ หมายถึงความเสี่ยงอันเนื่องมาจากการไม่เพียงพอ การขาดการกำกับดูแลกิจการ หรือการควบคุมภายในที่ดีของกระบวนการปฏิบัติงาน บุคลากร ระบบของบริษัท หรือเหตุการณ์ภายนอก ซึ่งอาจจะส่งผลกระทบต่อรายได้ ผลกำไร และเงินกองทุนของบริษัท

3.2.1 ความเสี่ยงด้านทุนมนุษย์

ความเสี่ยงด้านทุนมนุษย์ หมายถึงความเสี่ยงที่เกิดจากการที่พนักงานไม่สามารถดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ได้ หรือความเสี่ยงที่เกิดจากการที่บริษัท มี Talent ไม่เพียงพอในการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ หรือมี Talent ไม่เพียงพอในการสืบทอดตำแหน่ง

มาตรการบริหารความเสี่ยงด้านทุนมนุษย์

บุคลากรที่มีความรู้ ความชำนาญ และประสบการณ์ในสายงาน ถือเป็นปัจจัยหลักที่เกื้อหนุนต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดำเนินธุรกิจ การขาดผู้บริหารและพนักงานที่มีความรู้ ความชำนาญและประสบการณ์ อาจทำให้บริษัท มีความสามารถในการแข่งขันลดลง หรืออาจส่งผลกระทบต่อผลประกอบการได้ ด้วยเหตุนี้ บริษัท จึงได้จัดให้มีการจัด

ฝึกอบรมพนักงานในทุกระดับเพื่อพัฒนาความรู้ ทักษะเฉพาะที่จำเป็นต่อการทำงาน และพัฒนาสมรรถนะและขีดความสามารถของพนักงาน นอกจากนี้ ยังได้มีการดำเนินโครงการ Talent สำหรับพนักงานที่เป็นผู้บริหารระดับกลาง โดยมีการจัดอบรม จัดทำแผนพัฒนารายบุคคลสำหรับผู้เข้าร่วมโครงการ ดำเนินการพัฒนาตามแผนพัฒนารายบุคคล และติดตามความคืบหน้าของโครงการอย่างต่อเนื่อง

3.2.2 ความเสี่ยงด้านกระบวนการทำงาน

ความเสี่ยงด้านกระบวนการทำงาน หมายถึง ความเสี่ยงที่เกิดจากกระบวนการทำงานผิดพลาด การเกิดข้อผิดพลาดของกระบวนการทำงานที่อาจมีผลต่อรายงานฐานะการเงินหรือข้อมูลสถิติที่ใช้ในการกำหนดอัตราเบี้ยประกันภัยหรือการพิจารณารับประกันภัย หรือมีเหตุให้เกิดการหยุดชะงักในการทำงาน

มาตรการบริหารความเสี่ยงด้านกระบวนการทำงาน

บริษัท มีการทบทวนคู่มือการปฏิบัติงานเพื่อให้มีคู่มือการปฏิบัติงานที่ถูกต้อง เป็นปัจจุบัน และเป็นแนวทางให้พนักงานอื่นในหน่วยงานสามารถทำงานแทนกันได้ มีการตรวจสอบการทำงานและการควบคุมภายในโดยหน่วยงานตรวจสอบภายใน และมีการจัดทำและทบทวนแผนความต่อเนื่องทางธุรกิจและทดสอบประสิทธิภาพของแผนความต่อเนื่องทางธุรกิจอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

3.2.3 ความเสี่ยงด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ

ความเสี่ยงด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง ความเสี่ยงที่เกิดจากการที่บริษัท ไม่สามารถบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของบริษัท ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล หรือไม่ สามารถปรับเปลี่ยนเทคโนโลยีให้ทันสมัย เพื่อให้สามารถรองรับการเติบโตของธุรกิจในอนาคต รวมถึงไม่สามารถบริหารจัดการระบบรักษาความปลอดภัยของข้อมูลและป้องกันการถูกคุกคามได้

มาตรการบริหารความเสี่ยงด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ

เนื่องจากข้อมูลมีความสำคัญยิ่งต่อการดำเนินธุรกิจ บริษัท จึงได้จัดให้มีระบบรักษาความปลอดภัยของข้อมูลที่มีความสำคัญต่อการดำเนินงาน มีระบบสำรองข้อมูลและศูนย์ข้อมูลสำรองเพื่อรองรับเหตุฉุกเฉินอันอาจเกิดขึ้น และมีข้อกำหนดและระเบียบวิธีปฏิบัติอย่างชัดเจนในเรื่องนโยบายการรักษาความปลอดภัยของข้อมูลและระบบข้อมูลเพื่อป้องกันการสูญหายหรือรั่วไหล นอกจากนี้แล้ว บริษัท ยังจัดให้มีการบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจเพื่อรองรับต่อภาวะฉุกเฉินที่อาจเกิดขึ้นโดยไม่คาดคิดและอาจส่งผลกระทบต่อการทำงานของบริษัท และมีการจัดหาและ Implement ระบบ Core System ใหม่ที่สามารถจะรองรับการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นและสามารถเชื่อมโยงกันได้ทุกระบบงาน

3.3 ความเสี่ยงด้านการประกันภัย (Insurance Risk)

ความเสี่ยงด้านการประกันภัยเป็นความเสี่ยงอันเนื่องมาจากการดำเนินกิจกรรมการประกันภัย ได้แก่ การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ การกำหนดอัตราเบี้ยประกันภัย การพิจารณารับประกันภัย การจัดการค่าสินไหมทดแทน และการประกันภัยต่อ

มาตรการการบริหารความเสี่ยงด้านการประกันภัย

บริษัท ได้จัดทำคู่มือในการรับประกันภัยที่มีมาตรฐานสูงโดยอาศัยหลักวิชาการและข้อมูลสถิติที่ทันสมัย มีการปรับปรุงคู่มือในการรับประกันภัยให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของตลาดอยู่เสมอ มุ่งเน้นความรู้และวินัยของเจ้าหน้าที่ในการพิจารณารับประกันภัย และมีนโยบายการจัดตั้งเงินสำรองที่สูงเพียงพอต่อการเสี่ยงภัยในอนาคตในแบบอนุรักษนิยม นอกจากนี้บริษัท ยังได้มีการจัดซื้อประกันภัยต่อช่วงแบบคุ้มครองความเสียหายส่วนเกิน โดยจำกัดความเสียหายสูงสุดของบริษัท ต่อกรรมสิทธิ์หรือต่อเหตุการณ์ ซึ่งถือเป็นเครื่องมือในการป้องกันและควบคุมความเสี่ยงของภัยโดยรวมที่บริษัท รับผิดชอบโดยไม่ได้มีการทำประกันภัยต่อไปยังบริษัทประกันภัยต่ออื่นๆ เพื่อลดผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อฐานะการเงินของบริษัท เมื่อเกิดความเสียหายขึ้น

3.4 ความเสี่ยงด้านตลาด (Market Risk)

ความเสี่ยงด้านตลาดหมายถึงความเสี่ยงที่เกิดจากการเคลื่อนไหวของอัตราดอกเบี้ย อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ราคาตราสารอนุพันธ์ในตลาดเงินและตลาดทุน ราคาสินทรัพย์ ราคาอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งจะก่อให้เกิดความผันผวนต่อรายได้ มูลค่าของสินทรัพย์และหนี้สิน และเงินกองทุนของบริษัท

มาตรการการบริหารความเสี่ยงด้านตลาด

การลงทุนของบริษัท อยู่ภายใต้ขอบเขตและข้อกำหนดของสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ตามพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2551 ซึ่งได้กำหนดชนิดของหลักทรัพย์ที่อนุญาตให้ลงทุน รวมทั้งควบคุมสัดส่วนของการลงทุนในหลักทรัพย์ใดหลักทรัพย์หนึ่งไว้

บริษัท ได้จัดทำแผนการลงทุนเพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องนำไปปฏิบัติ แผนดังกล่าวได้รับการปรับปรุงให้สอดคล้องกับสถานการณ์และสภาพเศรษฐกิจ มีการติดตามและวิเคราะห์ความผันผวนของหลักทรัพย์ที่ลงทุนอันเนื่องมาจากปัจจัยต่างๆ อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอเพื่อนำมาใช้ประกอบการตัดสินใจลงทุนให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ กระบวนการพิจารณาการลงทุนของบริษัท มีการดำเนินการอย่างรอบคอบ บริษัท มีนโยบายที่จะหลีกเลี่ยงการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงสูง ประเภทหลักทรัพย์เชิงกำไรและเน้นการลงทุนในสินทรัพย์ที่มีคุณภาพและให้ผลตอบแทนที่แน่นอนสม่ำเสมอ ดังนั้นโอกาสที่บริษัท จะสูญเสียเงินลงทุนไปทั้งหมดจึงมีความเป็นไปได้น้อย เนื่องจากรายได้จากการลงทุนถือเป็นรายได้หลักส่วนหนึ่งของบริษัท งานด้านการลงทุนจึงได้รับการดูแลอย่างใกล้ชิดจากคณะกรรมการและฝ่ายบริหาร

3.5 ความเสี่ยงด้านเครดิต (Credit Risk)

ความเสี่ยงด้านเครดิตหมายถึงความเสี่ยงอันเนื่องมาจากการทำสัญญากับคู่สัญญาซึ่งอาจจะไม่สามารถปฏิบัติตามสัญญาที่ได้ตกลงไว้ หรือการที่คู่สัญญาถูกปรับอันดับเครดิตความน่าเชื่อถือ ทำให้บริษัท มีความเสี่ยงหากบริษัท คู่สัญญาไม่ชำระภาระผูกพันได้ตามสัญญาหรือเกิดความล่าช้าในการชำระภาระผูกพัน และอาจก่อให้เกิดหนี้ค้างชำระหรือหนี้สูญ ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อกระแสเงินสดและผลการดำเนินงานของบริษัท

มาตรการการบริหารความเสี่ยงด้านเครดิต

บริษัท มีการวิเคราะห์คุณภาพและความสามารถในการชำระหนี้ของผู้รับประกันภัยต่อช่วงและผู้ออกหลักทรัพย์ และทบทวนฐานะทางการเงินของผู้รับประกันภัยต่อและผู้ออกหลักทรัพย์เป็นประจำสม่ำเสมอ โดยได้กำหนดเป็นนโยบายที่จะเอาประกันภัยต่อกับบริษัทประกันภัยในต่างประเทศและลงทุนในตราสารหนี้เอกชนเฉพาะบริษัทที่มีฐานะทางการเงินที่มั่นคงสูงที่ได้รับการจัดอันดับความน่าเชื่อถือตั้งแต่ระดับ A- ขึ้นไปเท่านั้น

3.6 ความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง (Liquidity Risk)

ความเสี่ยงด้านสภาพคล่องหมายถึงความเสี่ยงอันเนื่องมาจากการที่บริษัทประกันภัยไม่สามารถชำระหนี้สินและภาระผูกพันเมื่อถึงกำหนด เนื่องจากไม่สามารถเปลี่ยนสินทรัพย์เป็นเงินสดได้ หรือสามารถจัดหาเงินมาชำระได้แต่ด้วยต้นทุนที่สูงเกินกว่าระดับที่ยอมรับได้ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อรายได้และเงินสำรองของบริษัท

มาตรการบริหารความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง

บริษัท มีการบริหารสินทรัพย์และหนี้สินให้มีความสอดคล้องกัน มีการกระจายตัวของสินทรัพย์และหนี้สิน ลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีสภาพคล่องให้สอดคล้องกับลักษณะของหนี้สินและภาระผูกพันอย่างเหมาะสม และดูแลให้มีสินทรัพย์สภาพคล่องที่เพียงพอหากมีความจำเป็นต้องใช้เงินสด นอกจากนี้ บริษัท ยังเน้นให้มีการดำรงฐานะสภาพคล่องในระดับที่สูงกว่าข้อบังคับของสำนักงาน คปภ.

3.7 ความเสี่ยงที่จะเกิดใหม่ (Emerging Risk)

ความเสี่ยงที่จะเกิดใหม่หมายถึงความเสี่ยงที่ยังไม่ได้ปรากฏขึ้นในปัจจุบันแต่อาจจะเกิดขึ้นได้ในอนาคตเนื่องจากสภาวะแวดล้อมที่เปลี่ยนไป ความเสี่ยงประเภทนี้เป็นความเสี่ยงที่เกิดขึ้นอย่างช้าๆ ยากที่จะระบุได้ มีความถี่ของการเกิดต่ำแต่เมื่อเกิดขึ้นแล้วจะส่งผลกระทบอย่างรุนแรง ผลกระทบของความเสี่ยงประเภทนี้อาจจะไม่สามารถระบุได้ในปัจจุบัน

ความเสี่ยงที่จะเกิดใหม่มักจะถูกระบุขึ้นมาจากการคาดการณ์บนพื้นฐานของการศึกษาจากหลักฐานที่มีปรากฏอยู่และเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง กฎหมาย สังคม เทคโนโลยี สภาพแวดล้อมทางกายภาพ หรือการเปลี่ยนแปลงตามธรรมชาติ เช่น ผลกระทบต่อชีวอนามัยเนื่องมาจากนาโนเทคโนโลยี อาหารที่ทำมาจากผลิตผลที่มีการปรับแต่งทางพันธุกรรม หรือการเกิดโรคระบาด เป็นต้น

มาตรการการบริหารความเสี่ยงที่จะเกิดใหม่

บริษัท รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องความเสี่ยงที่กำลังจะเกิดใหม่และวิเคราะห์ข้อมูลอย่างต่อเนื่อง เพื่อทำความเข้าใจและหาวิธีการในการจำกัดผลกระทบที่มีต่อองค์กรได้อย่างเหมาะสม บริษัท มีการทบทวน ข้อความความคุ้มครองในกรมธรรม์ กระบวนการการรับประกันภัย การกำหนดอัตราเบี้ยประกันภัย การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ เพื่อให้มั่นใจว่าความเสี่ยงที่จะเกิดใหม่ได้ถูกนำมาพิจารณาแล้ว

4.0 ทรัพย์สินที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ

4.1 สินทรัพย์ถาวร

ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2559 บริษัท มีสินทรัพย์ถาวรประเภทที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ โดยมีมูลค่าสุทธิตามบัญชี เท่ากับ 42.6 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 2.1 ของสินทรัพย์รวม ดังรายละเอียดต่อไปนี้

หน่วย : ล้านบาท

รายการ	ลักษณะ กรรมสิทธิ์	มูลค่าสุทธิ	ภาวะผูกพัน
1. ที่ดิน เนื้อที่ 63 ตารางวา	เจ้าของ	17.6	- ไม่มี -
2. อาคารสำนักงานสูง 6 ชั้น ตั้งอยู่ที่โครงการปรีชา คอมเพล็กซ์ ถนนรัชดาภิเษก เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ	เจ้าของ	22.8	- ไม่มี -
3. เครื่องตกแต่งและเครื่องใช้สำนักงาน	เจ้าของ	1.7	- ไม่มี -
4. คอมพิวเตอร์	เจ้าของ	0.2	- ไม่มี -
5. ยานพาหนะ	เจ้าของ	0.3	- ไม่มี -
รวม		42.6	

ที่ดินและอาคารดังกล่าวเป็นที่ตั้งของอาคารสำนักงานของบริษัท โดยพื้นที่ในอาคารส่วนหนึ่งให้เช่าแก่บริษัทในกลุ่มตามรายละเอียดในข้อ 12 รายการระหว่างกัน

4.2 นโยบายการลงทุนในบริษัทย่อยและบริษัทร่วม

คณะกรรมการบริษัทเป็นผู้อนุมัตินโยบายลงทุนในบริษัทร่วม ตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการลงทุน โดยการตัดสินใจลงทุนและพิจารณาอนุมัติรายการให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดโดยสำนักงาน ก.ล.ต. และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

บริษัทมีกลไกในการกำกับดูแลการดำเนินงานของบริษัทร่วม โดยการแต่งตั้งกรรมการและผู้บริหารของบริษัท ไปเป็นกรรมการและผู้บริหารของบริษัทย่อยและบริษัทร่วม โดยบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นกรรมการและผู้บริหารของบริษัทย่อยและบริษัทร่วม มีหน้าที่กำกับดูแล ควบคุม ติดตามการดำเนินงาน เพื่อให้เกิดประโยชน์ทางธุรกิจแก่บริษัทนั้น ๆ และบริษัทเอง

4.3 การประเมินราคาทรัพย์สิน

บริษัทมีนโยบายในการประเมินราคาที่ดินและอาคารที่ใช้เป็นสถานที่สำหรับประกอบธุรกิจทุก 3 ปี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการคำนวณเงินกองทุนของบริษัท ตามหลักการดำรงเงินกองทุนตามระดับความเสี่ยง (Risk Based Capital: RBC) ซึ่งเป็นไปตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย 2 ฉบับ ดังนี้

1. เรื่อง การประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทประกันชีวิต พ.ศ. 2554
2. เรื่อง กำหนดประเภทและชนิดของเงินกองทุน รวมทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการคำนวณเงินกองทุนของบริษัทประกันชีวิต พ.ศ. 2554

โดยในปี 2559 บริษัทได้จ้างผู้ประเมินอิสระเพื่อดำเนินการประเมินราคาที่ดินและอาคารที่ใช้เป็นสถานที่สำหรับประกอบธุรกิจ อย่างไรก็ตาม ผลการประเมินราคาทรัพย์สินตามที่กล่าวถึงข้างต้นนี้ จะไม่มีผลต่อการปรับปรุงรายการทางบัญชี การทำรายการระหว่างกัน และการปรับโครงสร้างการดำเนินธุรกิจแต่อย่างใด ทั้งนี้ ตามนโยบายที่กล่าวถึงข้างต้น บริษัทจะทำการประเมินครั้งถัดไปในปี 2562

5.0 ข้อพิพาททางกฎหมาย

บริษัทไม่มีข้อพิพาททางกฎหมายใดๆ ที่อาจส่งผลกระทบด้านลบต่อสินทรัพย์ของบริษัทที่มีจำนวนสูงเกินกว่าร้อยละ 5 ของส่วนของผู้ถือหุ้น ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2559 รวมทั้งไม่มีข้อพิพาททางกฎหมายที่มีผลกระทบต่อการดำเนินธุรกิจของบริษัท อย่างมีนัยสำคัญ

6.0 ข้อมูลทั่วไปและข้อมูลสำคัญอื่น**6.1 ข้อมูลทั่วไป**

บริษัท จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 5 มกราคม 2543 ประกอบกิจการในประเทศไทยโดยมีธุรกิจหลักคือ ดำเนินธุรกิจประกันภัยต่อ ด้านการประกันชีวิต บริษัท ได้จดทะเบียนแปรรูปเป็นบริษัทมหาชนจำกัด ตามพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. 2535 และได้เปลี่ยนชื่อบริษัทกับกระทรวงพาณิชย์จาก “บริษัท ไทยริประกันชีวิต จำกัด” เป็น “บริษัท ไทยริประกันชีวิต จำกัด (มหาชน)” เมื่อวันที่ 29 กันยายน 2554 และได้เข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ 9 ตุลาคม 2556 ปัจจุบันบริษัท มีทุนจดทะเบียนทั้งสิ้น 600 ล้านบาท เรียกชำระแล้ว 600 ล้านบาท

ข้อมูลทั่วไปของบริษัท

ชื่อบริษัท	บริษัท ไทยริประกันชีวิต จำกัด (มหาชน)
ที่ตั้งสำนักงานใหญ่	เลขที่ 48/15 ซอยรัชดาภิเษก 20 ถนนรัชดาภิเษก แขวงสามเสนนอก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร 10310 โทรศัพท์ 0-2660-1280-86 โทรสาร 0-2277-6227
ประเภทธุรกิจ	ดำเนินธุรกิจประกันภัยต่อ ด้านการประกันชีวิตทุกประเภท
เลขทะเบียนบริษัท	0107554000241
เว็บไซต์	www.thairelife.co.th
ทุนจดทะเบียน	หุ้นสามัญจำนวน 600,000,000 หุ้น มูลค่าที่ตราไว้ หุ้นละ 1 บาท รวม 600,000,000 บาท
จำนวนและชนิดของหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมด	หุ้นสามัญจำนวน 600,000,000 หุ้น มูลค่าที่ตราไว้ หุ้นละ 1 บาท รวม 600,000,000 บาท

ข้อมูลทั่วไปของนิติบุคคลที่บริษัท ถือหุ้นตั้งแต่ร้อยละ 10 ขึ้นไป

ชื่อบริษัท	บริษัท อีเอ็มซีเอส ไทย จำกัด
ที่ตั้งสำนักงานใหญ่	เลขที่ 183 อาคารจีเอ็นทีเฮาส์ ชั้น 10 ถนนราชดำริ แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330 โทรศัพท์ 0-2650-5700 โทรสาร 0-2651-9091
ประเภทธุรกิจ	ดำเนินธุรกิจให้บริการด้านคอมพิวเตอร์ในการจัดการ ค่าสินไหมทดแทนรถยนต์และจัดทำสถิติที่เกี่ยวข้อง
เลขทะเบียนบริษัท	0105543108248
เว็บไซต์	www.emcsthai.com
จำนวนและชนิดของหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมด	หุ้นสามัญจำนวน 6,000,000 หุ้น มูลค่าที่ตราไว้ หุ้นละ 5 บาท รวม 30,000,000 บาท

ข้อมูลทั่วไปของบุคคลอ้างอิง

นายทะเบียนหลักทรัพย์	บริษัท ศูนย์รับฝากหลักทรัพย์ (ประเทศไทย) จำกัด อาคารตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เลขที่ 93 ถนนรัชดาภิเษก แขวงดินแดง เขตดินแดง กรุงเทพฯ 10400 โทรศัพท์ 0-2009-9388 โทรสาร 0-2009-9476
----------------------	--

ผู้ตรวจสอบบัญชี

นางสาวรัชดา ยงสวัสดิ์วานิชย์
ผู้สอบบัญชีรับอนุญาต เลขที่ 4951
บริษัท สำนักงาน อีวาย จำกัด
เลขที่ 193/136-137 อาคารเลครีซดา ชั้น 33
ถนนรัชดาภิเษก แขวงคลองเตย
เขตคลองเตย กรุงเทพฯ 10110
โทรศัพท์ 0-2264-9090 โทรสาร 0-2264-0789-90

6.2 ข้อมูลสำคัญอื่น

-ไม่มี-